

Bryssel den 21 september 2021
(OR. en)

11883/21

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0176(COD)**

**CODEC 1220
MIGR 187
SOC 516
EMPL 375
EDUC 295
PE 95**

INFORMERANDE NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkompetent anställning – Resultatet av Europaparlamentets första behandling (Strasbourg den 13–16 september 2021)

I. INLEDNING

I enlighet med bestämmelserna i artikel 294 i EUF-fördraget och den gemensamma förklaringen om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet¹ har informella kontakter ägt rum mellan rådet, Europaparlamentet och kommissionen i syfte att nå en överenskommelse vid första behandlingen.

I detta sammanhang lade föredraganden MORENO SANCHEZ (S&D, ES) som företrädare för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor fram det ovannämnda kompromissändringsförslaget (ändringsförslag 190) till det ovannämnda förslaget till direktiv. En överenskommelse om detta ändringsförslag hade nåtts vid de ovannämnda informella kontakterna. Dessutom lade den politiska gruppen Identitet och demokrati fram ett ändringsförslag (ändringsförslag 189).

¹ EUT C 145, 30.6.2007, s. 5.

II. OMRÖSTNING

Vid omröstningen i plenum den 15 september 2021 antogs kompromissändringsförslaget (ändringsförslag 190) till det ovannämnda förslaget till direktiv. Inga andra ändringsförslag antogs. Det ändrade kommissionsförslaget utgör parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, vilken återges i lagstiftningsresolutionen i bilagan².

Parlamentets ståndpunkt motsvarar det som institutionerna tidigare kommit överens om. Rådet bör därför kunna godkänna parlamentets ståndpunkt.

Akten kommer då att vara antagen i den lydelse som motsvarar parlamentets ståndpunkt.

² Den version av parlamentets ståndpunkt som finns i lagstiftningsresolutionen har markerats för att ange de ändringar som har gjorts genom ändringsförslagen till kommissionens förslag. Tilläggen till kommissionens text markeras med *fetstil och kursivering*. Symbolen ”■” anger struken text.

EU:s blåkortsdirektiv *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 september 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkompetent anställning (COM(2016)0378 – C8-0213/2016 – 2016/0176(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0378),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 79.2 a och b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0213/2016),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av de motiverade yttrandena från Bulgariens parlament samt Tjeckiens deputeradekammare och senat som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 14 december 2016¹,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 8 december 2016²,
- med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 74.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 21 maj 2021 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0240/2017).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

¹ EUT C 75, 10.3.2017, s. 75.

² EUT C 185, 9.6.2017, s. 105.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 september 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/... om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för *högkvalificerad* anställning och om upphävande av rådets direktiv 2009/50/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 75, 10.3.2017, s. 75.

² EUT C 185, 9.6.2017, s. 105.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 september 2021.

av följande skäl:

- (1) I kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* anges som målsättning att unionen ska bli en ekonomi baserad på kunskap och innovation och att den ska minska företagens administrativa börda och bättre anpassa utbud och efterfrågan på arbetsmarknaden. ***I det meddelandet konstateras att det finns behov av en övergripande politik för arbetskraftsmigration och bättre integration av migranter.*** Åtgärder för att underlätta inresa och vistelse för ***högkvalificerade*** arbetstagare från tredjeländer bör ses mot denna bredare bakgrund.
- (2) I slutsatserna från Europeiska rådets möte den 26 och 27 juni 2014 anges att för att behålla sin attraktionskraft som destination för människor med talanger och färdigheter måste Europa konkurrera i den internationella dragkampen om talanger. Strategier för att maximera möjligheterna till laglig migration bör därför utvecklas, däribland rationalisering av befintliga regler.
- (3) I kommissionens meddelande av den 13 maj 2015 med titeln *Den europeiska migrationsagendan* efterlystes ett attraktivt unionsövergripande system för högkvalificerade tredjelandsmedborgare och det angavs att en översyn av rådets direktiv 2009/50/EG¹ behövs för att unionen på ett mer effektivt sätt ska kunna locka begåvningar och därmed hantera såväl de demografiska utmaningar som unionen står inför som arbetskraftsbrist och kompetensbrist i nyckelsektorer av unionens ekonomi. ***Uppmaningen att se över det direktivet upprepades i kommissionens meddelande av den 23 september 2020 om en ny migrations- och asylpakt, där det angavs att reformen av EU-blåkortet ”måste leda till verkligt europeiskt mervärde när det gäller att locka till sig kompetens, vilket görs genom ett effektivt och flexibelt instrument som är gemensamt för hela EU”.***
- (4) ***Europaparlamentet efterlyste i sin resolution av den 12 april 2016² en ambitiös och riktad översyn av direktiv 2009/50/EG, inbegripet vad gäller dess omfattning.***

¹ Rådets direktiv 2009/50/EG av den 25 maj 2009 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (EUT L 155, 18.6.2009, s. 17).

² EUT C 58, 15.2.2018, s. 9.

- (5) Det är nödvändigt att hantera de utmaningar som kartlagts i kommissionens meddelande av den 22 maj 2014 om genomförandet av direktiv 2009/50/EG. Unionen bör eftersträva inrättandet av ett mer attraktivt och effektivt unionsövergripande system för **högkvalificerade** arbetstagare från tredjeländer. Unionens hållning när det gäller att locka sådana **högkvalificerade** arbetstagare bör ytterligare harmoniseras och EU-blåkortet bör bli det viktigaste verktyget i det avseendet, med snabbare förfaranden, mer flexibla och inkluderande kriterier för inresa och vistelse samt mer omfattande rättigheter, däribland underlättad rörlighet inom EU. Eftersom detta skulle kräva väsentliga ändringar i direktiv 2009/50/EG bör det direktivet upphävas och ersättas av ett nytt direktiv.
- (6) ***Ett tydligt och öppet unionsövergripande system för inresa och vistelse bör inrättas för att unionen ska kunna locka och behålla högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer samt för att främja rörlighet för dessa arbetstagare. Detta direktiv bör tillämpas oavsett om det ursprungliga syftet med tredjelandsmedborgarens vistelse är högkvalificerad anställning eller något annat syfte som sedan ändras till syftet högkvalificerad anställning. Det är nödvändigt att ta hänsyn till medlemsstaternas prioriteringar, behoven på deras arbetsmarknader och deras mottagningskapacitet. Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas behörighet att utfärda andra nationella uppehållstillstånd än EU-blåkort för högkvalificerad anställning. Vidare bör detta direktiv inte påverka möjligheten för en EU-blåkortsinnehavare att åtnjuta ytterligare rättigheter och förmåner enligt nationell rätt som är förenliga med detta direktiv.***

- (7) *Medlemsstaterna bör säkerställa lika villkor för EU-blåkort och nationella uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning, vad gäller processuella rättigheter och rätten till likabehandling, förfaranden och tillgång till information. Medlemsstaterna bör i synnerhet säkerställa att den nivå av rättssäkerhetsgarantier och processuella rättigheter som erbjuds EU-blåkortsinnehavare och deras familjemedlemmar inte understiger den nivå av rättssäkerhetsgarantier och processuella rättigheter som innehavare av nationella uppehållstillstånd åtnjuter. Medlemsstaterna bör också säkerställa att sökande av EU-blåkort inte är i en mindre gynnsam ställning än sökande av nationella uppehållstillstånd när det gäller godkännandeförfaranden för arbetsgivare, och att de inte behöver betala högre avgifter för hanteringen av deras ansökan. Slutligen bör nivån på medlemsstaternas verksamhet för information, främjande och reklam med avseende på EU-blåkortet vara densamma som för nationella uppehållstillstånd, till exempel vad gäller information på nationella webbplatser för laglig migration och informationskampanjer, och utbildningsprogram för de behöriga migrationsmyndigheterna.*
- (8) *För att stärka och främja systemet med EU-blåkort och locka högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer uppmuntras medlemsstaterna att stärka reklamverksamheten och informationskampanjerna om EU-blåkortet, när så är lämpligt även verksamhet och kampanjer som riktar sig till tredjeländer.*

- (9) *Vid genomförandet av detta direktiv får medlemsstaterna inte diskriminera på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politiska eller andra åsikter, tillhörighet till nationell minoritet, egendom, börd, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning, i enlighet med kraven i rådets direktiv 2000/43/EG¹ och 2000/78/EG i synnerhet². För att principen om icke-diskriminering ska fungera bör EU-blåkortsinnehavare kunna begära rättslig prövning och anföra klagomål enligt vad som föreskrivs i nationell rätt om de utsätts för någon form av diskriminering, inbegripet på arbetsmarknaden.*
- (10) *Med beaktande av Eurostats rapport av den 21 februari 2020 med titeln Hard-to-fill ICT vacancies: an increasing challenge och dess slutsatser om en utbredd brist på högutbildade arbetstagare inom sektorn för informations- och kommunikationsteknik (IKT) på medlemsstaternas arbetsmarknader bör högre yrkeskompetens anses likvärdig med bevis på högre utbildning vid ansökan om ett EU-blåkort när det gäller två högre yrkesroller: chefer inom informations- och kommunikationstekniska tjänster (internationell standard för yrkesklassificering (Isco)-08-klassifikation 133) och yrken med krav på fördjupad högskolekompetens inom it (Isco-08-klassifikation 25). Med tanke på att en kandidatexamen tar minst tre år att slutföra bör den relevanta perioden av erforderad yrkeserfarenhet vara tre år. Längden på den perioden är också motiverad med tanke på hur snabbt den tekniska utvecklingen framskrider inom IKT-sektorn och arbetsgivarnas föränderliga behov.*

¹ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EUT L 180, 19.7.2000, s. 22).

² Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EUT L 303, 2.12.2000, s. 16).

- (11) *Medlemsstaterna uppmuntras att underlätta bedömningen och valideringen av högre yrkeskompetens i samband med EU-blåkortet.*
- (12) *Det förutses att förteckningen över yrken i en bilaga till detta direktiv kan komma att ändras, särskilt efter kommissionens bedömningar av huruvida den bör ändras, på grundval av, bland annat, den information som medlemsstaterna lämnat om sina arbetsmarknaders behov, i syfte att erkänna yrkeserfarenhet enligt detta direktiv inom andra verksamhetsområden. Kommissionen bör göra sådana bedömningar vartannat år.*
- (13) *Avseende yrken som inte förtecknas i bilagan bör medlemsstaterna kunna godta ansökningar om EU-blåkort på grundval av bevis på högre yrkeskompetens, styrkt av minst fem års yrkeserfarenhet på en nivå som är jämförbar med bevis på högre utbildning och som är relevant inom det yrke eller den sektor som specificerats i anställningsavtalet eller det bindande anställningserbjudandet.*

I

- (14) *Begreppet högkvalificerad anställning innebär att den anställda inte bara har en hög grad av kompetens, som styrks genom högre yrkeskvalifikationer, utan också att det arbete som ska utföras på grund av sin särart anses kräva sådan kompetens. På den moderna arbetsmarknaden krävs det inte alltid en direkt koppling mellan kvalifikationer och arbete, men de arbetsuppgifter och åligganden som sammanhänger med anställningsavtalet för högkvalificerad anställning bör vara så specialiserade och komplexa att den kompetensnivå som krävs för att fullgöra dessa åligganden vanligen förutsätter att utbildningsprogram har slutförts och att kvalifikationer har uppnåtts enligt internationell typklassificering av utbildning (ISCED) 2011 på nivåerna 6, 7 och 8, eller i tillämpliga fall, enligt den i stort sett likvärdiga europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF) på nivåerna 6, 7 och 8, i enlighet med nationell rätt i den berörda medlemsstaten, eller, för vissa yrken, enligt jämförbar högre yrkeskompetens.*
- (15) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att bestämma hur många tredjelandsmedborgare som beviljas inresa från ett tredjeland till deras territorium för att söka arbete i enlighet med artikel 79.5 i fördraget *om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)*. På grundval av detta bör medlemsstaterna antingen kunna anse att en ansökan om EU-blåkort inte kan tas upp till prövning, eller avslå den. ■

- (16) Personer som beviljats internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU¹ har en rad rättigheter, däribland rätt att få tillträde till arbetsmarknaden i den medlemsstat som beviljat dem internationellt skydd. För att förbättra deras möjligheter på arbetsmarknaden i hela unionen bör personer som åtnjuter internationellt skydd och som är **högkvalificerade** ha rätt att ansöka om EU-blåkort **i andra medlemsstater än den som beviljat dem internationellt skydd. I dessa andra medlemsstater bör de** omfattas av samma regler som andra tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, och **detta direktiv bör inte påverka deras ställning i den medlemsstat som beviljat dem internationellt skydd. Personer som beviljats** internationellt skydd **har också rätt att ansöka om ett EU-blåkort i den medlemsstat som beviljade dem internationellt skydd. I sådana fall**, och med hänvisning till rättslig klarhet och konsekvens, bör bestämmelserna om likabehandling och familjeåterförening i detta direktiv inte gälla. Dessa rättigheter bör även fortsättningsvis regleras genom asylregelverket och i tillämpliga fall genom rådets direktiv 2003/86/EG².
- (17) Överföring av ansvaret för personer som beviljats internationellt skydd ligger utanför detta direktivs tillämpningsområde. Den skyddsstatus och de rättigheter som följer av internationellt skydd bör inte överföras till en annan medlemsstat på grundval av att ett EU-blåkort utfärdats.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

² Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

- (18) För att underlätta självständig rörlighet inom EU och affärsverksamhet som bedrivs av **högkvalificerade** tredjelandsmedborgare som har rätt till fri rörlighet bör sådana tredjelandsmedborgare få tillträde till EU-blåkortet **i enlighet med** samma regler som gäller för andra tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde. Denna **rättighet rör personer som omfattas av rätten till fri rörlighet på grund av familjeanknytning till en unionsmedborgare i enlighet med relevant lagstiftning och** bör gälla oavsett om den unionsmedborgare som är referensperson har utövat rätten att fritt röra sig och uppehålla sig i unionen enligt artikel 21 i EUF-fördraget och oavsett om den berörda tredjelandsmedborgaren först varit EU-blåkortsinnehavare eller haft rätt till fri rörlighet. **Sådana EU-blåkortsinnehavare bör därför ha rätt att inneha högkvalificerad anställning, göra affärsresor och bosätta sig i olika medlemsstater oberoende av om tredjelandsmedborgaren åtföljer den unionsmedborgare som är referensperson.** De rättigheter som sådana tredjelandsmedborgare förvärvar i egenskap av EU-blåkortsinnehavare bör inte påverka deras rättigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG¹. Med hänvisning till rättslig klarhet och konsekvens bör bestämmelserna avseende familjeåterförening och likabehandling enligt direktiv 2004/38/EG ha företräde. Alla bestämmelser om personer som har rätt till fri rörlighet i detta direktiv bör även gälla för tredjelandsmedborgare som åtnjuter en rätt till rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgares enligt avtal som antingen ingåtts mellan unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och tredjeländer, å andra sidan, eller mellan unionen och tredjeländer.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (19) ■ Detta direktiv bör inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om rätt att vistas i en medlemsstat som forskare i syfte att genomföra forskningsprojekt, eftersom de faller inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801¹ ■ genom vilket ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte infördes. Dock bör *tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i unionen* enligt direktiv ■ EU ■ 2016/801 *ha rätt att ansöka om EU-blåkort enligt det här direktivet. Innehavare av EU-blåkort som lagligen vistas i unionen bör även ha rätt att ansöka om vistelse som forskare enligt direktiv (EU) 2016/801. För att en sådan möjlighet ska säkerställas bör direktiv (EU) 2016/801 ändras i enlighet därmed.*
- (20) *Detta direktiv är inte tillämpligt på tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa till och vistelse i unionen inom ramen för företagsintern förflyttning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU², men personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som lagligen vistas i unionen bör ha rätt att ansöka om ett EU-blåkort enligt det här direktivet i andra syften än dem som omfattas av direktiv 2014/66/EU ■ .*
-

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (EUT L 157, 27.5.2014, s. 1).

- (21) Det är nödvändigt att föreskriva ett flexibelt, efterfrågestyrt, **tydligt och balanserat** system för inresa och vistelse som baseras på objektiva kriterier, till exempel att sökanden har ett anställningsavtal eller ett bindande erbjudande om minst sex månaders anställning, **efterlevnad av tillämplig rätt, kollektivavtal eller nationell relevant branschpraxis**, en lönetröskel som kan anpassas av medlemsstaterna till situationen på arbetsmarknaden i landet och att sökanden har högre yrkeskvalifikationer **eller, i tillämpliga fall, högre yrkeskompetens**.
- (22) Detta direktiv bör inte påverka nationella förfaranden för erkännande av examensbevis. Vid bedömning av huruvida den berörda tredjelandsmedborgaren innehar bevis på högre utbildning eller motsvarande kvalifikationer bör hänvisning göras ■ till ISCED 2011, nivåerna 6, 7 och 8 eller, **i tillämpliga fall**, till den i stort sett likvärdiga EQF, nivåerna 6, 7 och 8, i enlighet med den berörda medlemsstatens rätt.
- (23) **Medlemsstaterna uppmuntras att underlätta erkännande av handlingar som styrker de relevanta högre yrkeskvalifikationerna för den berörda tredjelandsmedborgaren och, vad gäller personer som beviljats internationellt skydd och som kanske inte har de handlingar som krävs, att inrätta arrangemang för lämplig bedömning och validering för deras tidigare bevis på högre utbildning eller, i tillämpliga fall, högre yrkeskompetens.**

- (24) För att säkerställa tillräcklig harmonisering av villkoren för inresa och vistelse i hela unionen bör både *en nedre* och *en övre* faktor ■ för att beräkna ■ lönetröskeln fastställas. *De nedre och de övre gränserna för att fastställa den nationella lönetröskeln bör fastställas genom att dessa nedre och övre faktorer multipliceras med den genomsnittliga bruttoårslönen i den berörda medlemsstaten. En lönetröskel bör väljas inom de nedre och övre gränserna, efter samråd med arbetsmarknadens parter i enlighet med nationell praxis. Denna lönetröskel bör ange den minimilön som en EU-blåkortsinnehavare ska ha. För att erhålla ett EU-blåkort bör de sökande därför erhålla en lön som är lika med eller högre än den lönetröskel som den berörda medlemsstaten har valt.*
- (25) *Medlemsstaterna bör ha möjlighet att föreskriva en lägre lönetröskel ■ för specifika yrken där den berörda medlemsstaten anser att det finns särskild brist på tillgängliga arbetstagare och om yrkena tillhör den stora gruppen 1 eller 2 i Isco-klassificeringen. Denna lönetröskel bör under alla omständigheter inte understiga en faktor på 1,0 gånger den genomsnittliga bruttoårslönen i den berörda medlemsstaten.*
- (26) *I linje med prioriteringarna i den nya kompetensagendan för Europa, som anges i kommissionens meddelande av den 10 juni 2016, särskilt att förbättra kompetensmatchning och att åtgärda kompetensbrist, uppmuntras medlemsstaterna när så är lämpligt att, efter samråd med arbetsmarknadens parter, sammanställa förteckningar över branscher där det råder brist på högkvalificerade arbetstagare.*

- (27) **Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att föreskriva en** lägre lönetröskel **■** för att gynna tredjelandsmedborgare under en viss period efter deras utexaminering. Den perioden bör tillämpas varje gång tredjelandsmedborgaren uppnår en utbildningsnivå som är relevant vid tillämpningen av detta direktiv, nämligen ISCED 2011, nivå 6, 7 eller 8, **■** eller, **i lämpliga fall, EQF, nivå 6, 7 eller 8 ■**, i enlighet med den berörda medlemsstatens rätt. Perioden bör tillämpas varje gång tredjelandsmedborgaren ansöker om ett första utfärdande eller förlängning av EU-blåkort inom tre år från och med den dag då kvalifikationen i fråga erhållits, och även när samma tredjelandsmedborgare ansöker om **■** förlängning av ett EU-blåkort, **inom 24 månader från** det att det ursprungliga EU-blåkortet **utfärdades ■**. När dessa anståndsperioder – som kan löpa parallellt – har löpt ut kan unga yrkesutövare rimligtvis förutsättas ha nått tillräcklig yrkeserfarenhet för att nå upp till den sedvanliga lönetröskeln. **Denna lägre lönetröskel bör under alla omständigheter inte underskrida en faktor på 1,0 gånger den genomsnittliga bruttoårslönen i den berörda medlemsstaten.**

- (28) Det bör fastställas villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för *högkvalificerad* anställning, inklusive urvalskriterier för lönetröskeln. ***Den lönetröskel som medlemsstaten fastställer*** bör inte syfta till att fastställa löner och bör därför inte avvika vare sig från regler eller praxis på medlemsstatsnivå eller från kollektivavtal, och bör heller inte utgöra någon harmonisering på det området. ***Den lön som betalas till EU-blåkortsinnehavaren bör inte underskrida den tillämpliga lönetröskeln men den kan vara högre, enligt överenskommelse mellan arbetsgivaren och tredjelandsmedborgaren, i linje med marknadsvillkoren, arbetsrätten, kollektivavtal och praxis i den berörda medlemsstaten.*** Detta direktiv bör respektera medlemsstaternas behörighet fullt ut, särskilt när det gäller sysselsättning, arbetsmarknadsfrågor och sociala frågor.
- (29) ***Medlemsstaterna bör kunna kräva att tredjelandsmedborgaren uppger sin adress vid tidpunkten för ansökan. Om tredjelandsmedborgaren ännu inte känner till sin framtida adress bör medlemsstaterna godta en tillfällig adress, som kan vara arbetsgivarens adress.***

- (30) ***Giltighetstiden för EU-blåkortet bör vara minst 24 månader. Om anställningsavtalet gäller för en kortare period bör EU-blåkortet emellertid utfärdas för åtminstone anställningsavtalets löptid plus tre månader, men högst 24 månader. Om tredjelandsmedborgaren innehar en resehandling vars giltighetstid understiger 24 månader eller löptiden för anställningsavtalet bör EU-blåkortet utfärdas med åtminstone samma giltighetstid som resehandlingen.*** Tredjelandsmedborgare bör få förnya sina resehandlingar medan de innehar ett EU-blåkort.
- (31) Medlemsstaterna bör avslå ansökningar om EU-blåkort och bör få återkalla eller vägra att förlänga EU-blåkort om det föreligger ett hot mot allmän ordning, säkerhet eller hälsa. ***Ett hot mot folkhälsan ska tolkas i enlighet med definitionen av det begreppet i artikel 2.21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399¹.*** Avslag på en ansökan med hänvisning till allmän ordning eller säkerhet bör baseras på den berörda personens eget beteende, i enlighet med proportionalitetsprincipen. Sjukdom eller funktionsnedsättning som uppkommer efter det att tredjelandsmedborgaren beviljats inresa till och vistelse på den första medlemsstatens territorium bör inte utgöra det enda skälet till att EU-blåkortet återkallas eller inte förlängs eller till att inget EU-blåkort utfärdas i en andra medlemsstat. ***Medlemsstaterna bör dessutom ha möjlighet att inte återkalla eller att inte vägra att förlänga ett EU-blåkort om skyldigheten att lägga fram ett giltigt anställningsavtal eller att uppfylla den tillämpliga lönetröskeln tillfälligt inte uppfylls på grund av sjukdom, funktionsnedsättning eller föräldraledighet.***

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (32) Medlemsstaterna bör kunna återkalla eller vägra att förlänga ett EU-blåkort om EU-blåkortsinnehavaren **■** inte uppfyller kraven för rörlighet enligt detta direktiv, *inbegripet vid missbruk av rätten till rörlighet* **■**, till exempel om innehavaren *inte har respekterat den period som är tillåten för att bedriva affärsverksamhet, inte har lämnat in en ansökan om rörlighet för längre vistelse inom den erforderade tidsramen i en andra medlemsstat eller har* ansökt om *ett* EU-blåkort i *en* andra medlemsstat och påbörjat en ny anställning *tidigare än vad som är tillåtet* om det var uppenbart att villkoren för rörlighet inte skulle uppfyllas och att ansökan skulle avslås.
- (33) Varje beslut om att avslå en ansökan om EU-blåkort eller om återkallande eller vägran att förlänga ett EU-blåkort bör beakta de särskilda omständigheterna i fallet och *vara proportionella*. När det enda skälet till avslag, *återkallande eller vägran att förlänga* rör arbetsgivarens *agerade* bör **■** mindre förseelser *från arbetsgivaren* inte under några förutsättningar få utgöra enda skäl till att en ansökan om EU-blåkort avslås eller att tillståndet återkallas eller att förlängning av ett EU-blåkort vägras.
- (34) *Ett beslut om avslag på en ansökan om EU-blåkort påverkar inte den berörda tredjelandsmedborgarens rätt att lämna in en ny ansökan. Inlämnande av en sådan ny ansökan innebär inte ett tillstånd för den berörda tredjelandsmedborgaren att stanna kvar på den berörda medlemsstatens territorium, om så inte föreskrivs i nationell rätt.*

- (35) När alla villkor för inresa och vistelse är uppfyllda bör medlemsstaterna inom en angiven tidsfrist utfärda ett EU-blåkort. Om en medlemsstat enbart utfärdar uppehållstillstånd på sitt territorium och alla villkor i detta direktiv för inresa och vistelse är uppfyllda bör medlemsstaten bevilja den berörda tredjelandsmedborgaren den visering som krävs. Det bör säkerställas att de behöriga myndigheterna samarbetar effektivt ***i detta syfte. Om medlemsstaten inte utfärdar viseringar bör den bevilja den berörda tredjelandsmedborgaren ett motsvarande tillstånd som medger inresa.***
- (36) Reglerna om handläggningstid för ansökningar om EU-blåkort bör säkerställa att tillstånd utfärdas snabbt i samtliga fall. Handläggningstiden för en ansökan om EU-blåkort bör inte inbegripa den tid som krävs för erkännande av yrkeskvalifikationer, i förekommande fall, eller den tid som krävs för eventuellt utfärdande av en visering. ***Om giltigheten för ett EU-blåkort löper ut under förlängningsförfarandet bör tredjelandsmedborgaren, fram till dess att de behöriga myndigheterna har fattat beslut om ansökan, ha rätt att stanna, arbeta och åtnjuta de rättigheter som föreskrivs i detta direktiv på territoriet i den medlemsstat som utfärdade EU-blåkortet, men den tredjelandsmedborgaren bör inte ha rätt att flytta till en andra medlemsstat.***

- (37) *Om en medlemsstat har fastställt att en ansökan om EU-blåkort eller om rörlighet inom EU ska göras av arbetsgivaren bör den medlemsstaten inte inskränka de rättssäkerhetsgarantier som den berörda tredjelandsmedborgaren åtnjuter under ansökningsförfarandet eller de rättigheter som åtnjuts av EU-blåkortsinnehavaren under anställningsperioden eller förfarandet för förlängning av EU-blåkortet.*
- (38) EU-blåkortet bör vara utformat på ett sätt som överensstämmer med rådets förordning (EG) nr 1030/2002¹ och som gör det möjligt för medlemsstaterna att föra in uppgifter om under vilka förutsättningar den berörda personen har rätt att arbeta. *Medlemsstaterna bör kunna lämna ytterligare uppgifter i pappersformat eller lagra sådana uppgifter i elektroniskt format i enlighet med artikel 4 i den förordningen och punkt a.16 i bilagan till den förordningen, för att kunna ange mer exakta uppgifter om den aktuella anställningen. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att lämna sådana ytterligare uppgifter och det bör inte utgöra ett ytterligare krav som äventyrar det kombinerade tillståndet och det enda ansökningsförfarandet.*
- (39) Den berörda medlemsstaten bör se till att sökande har rätt att inför domstol invända mot beslut om att avslå en ansökan om EU-blåkort eller *beslut* om att vägra *att förlänga* eller om *att återkalla ett EU-blåkort*. Detta bör inte påverka möjligheten att utse en administrativ myndighet som ska göra en inledande administrativ omprövning av *sådana beslut*.

¹ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

- (40) *Eftersom detta direktiv syftar till att ta itu med bristen på arbetskraft och kompetens i nyckelsektorer på arbetsmarknaderna bör en medlemsstat kunna kontrollera om en ledig plats som en sökande av EU-blåkort avser att uppta i stället skulle kunna tillsättas med nationell arbetskraft eller arbetskraft från unionen, eller med tredjelandsmedborgare som redan vistas lagligen i den medlemsstaten och som redan utgör en del av dess arbetsmarknad enligt unionsrätten eller nationell rätt, eller med personer med ställning som varaktigt bosatta i EU som önskar flytta till den medlemsstaten för högkvalificerad anställning i enlighet med kapitel III i rådets direktiv 2003/109/EG¹. Om medlemsstater beslutar att använda sig av den möjligheten bör de på ett tydligt, lättillgängligt och öppet sätt informera sökande och arbetsgivare om detta, inbegripet genom onlinemedier. Sådana kontroller bör inte vara en del av förfarandet för förlängning av EU-blåkortet. Vad gäller rörlighet för längre vistelse bör en medlemsstat kunna beakta situationen på arbetsmarknaden endast om den medlemsstaten även har infört kontroller för sökande som anländer från tredjeländer.*

¹ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

- (41) Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna avstå från att i utvecklingsländer aktivt rekrytera inom sektorer som lider brist på personal. Det bör utvecklas etiska rekryteringsrutiner och etiska rekryteringsprinciper för offentliga och privata arbetsgivare inom nyckelsektorer, till exempel hälso- och sjukvårdssektorn. Detta ligger i linje med unionens åtagande avseende Världshälsoorganisationens globala kod om internationell rekrytering av vårdpersonal från 2010, samt med rådets och medlemsstaternas slutsatser av den 14 maj 2007 om det europeiska handlingsprogrammet för att avhjälpa den akuta bristen på hälso- och sjukvårdspersonal i utvecklingsländer (2007-2013) och avseende utbildningssektorn. Dessa principer och rutiner bör stärkas genom utveckling och tillämpning av mekanismer, riktlinjer och andra verktyg för att vid behov underlätta cirkulär och temporär migration samt andra åtgärder som skulle minska de negativa verkningarna och maximera de positiva verkningarna för utvecklingsländer vid migration av hög*kvalificerade* arbetstagare i syfte att vända kompetensflykt till kompetensinflöde.

- (42) Medlemsstaterna bör kunna tillämpa ett förenklat förfarande för arbetsgivare. Det förfarandet bör göra det möjligt för godkända arbetsgivare att dra nytta av enklare förfaranden och villkor för inresa och vistelse enligt detta direktiv. Medlemsstaterna bör dock införa tillräckliga garantier mot missbruk. ***I enlighet med proportionalitetsprincipen måste dessa garantier beakta överträdelsens art och allvar.*** Om en arbetsgivare inte längre är godkänd när ett EU-blåkort förlängs bör sedvanliga villkor för inresa och vistelse tillämpas på förlängningen av EU-blåkortet, om inte den berörda tredjelandsmedborgaren anställs av en annan godkänd arbetsgivare.
- (43) ***För att säkerställa att kriterierna för inresa fortsatt är uppfyllda bör medlemsstaterna, under de första tolv månaderna av laglig anställning som EU-blåkortsinnehavare, tillåtas att kräva att ett byte av arbetsgivare eller andra väsentliga förändringar ska meddelas de behöriga myndigheterna och att de behöriga myndigheterna utför en kontroll av situationen på arbetsmarknaden. Efter den tolv månadersperioden bör medlemsstaterna endast tillåtas att kräva att EU-blåkortsinnehavaren underrättar de behöriga myndigheterna om ett byte av arbetsgivare eller en förändring som påverkar uppfyllandet av de kriterier för inresa och vistelse som fastställs i detta direktiv, inbegripet, om så krävs, det nya anställningsavtalet. Ingen kontroll av situationen på arbetsmarknaden bör utföras. Medlemsstaternas bedömning bör begränsas till de delar som förändrats.***

- (44) För att främja innovativt företagande **bör** medlemsstaterna kunna ge tredjelandsmedborgare som reser in och vistas enligt detta direktiv **möjlighet** att arbeta som egenföretagare parallellt med deras verksamhet enligt detta direktiv utan det påverkar deras rätt till vistelse i egenskap av EU-blåkortsinnehavare. Denna möjlighet **■** bör inte påverka tillämpningen av den ständiga skyldigheten att uppfylla villkoren för inresa och vistelse enligt detta direktiv, och EU-blåkortsinnehavaren bör därför behålla sin **högkvalificerade** anställning. **Medlemsstaterna bör kunna fastställa villkoren för tillträde till verksamhet som egenföretagare i nationell rätt. Medlemsstaterna bör också ha rätt att begränsa omfattningen av den tillåtna verksamheten som egenföretagare. Medlemsstaterna bör ge EU-blåkortsinnehavare tillträde till verksamhet som egenföretagare på villkor som inte är mindre gynnsamma än de som medges enligt befintliga nationella system. Inkomster från egenföretagande bör inte tas med i beräkningen för att uppnå den lönetröskel som krävs för att kvalificera sig som EU-blåkortsinnehavare.**
- (45) **I syfte att öka det bidrag som EU-blåkortsinnehavaren tillför genom sina högre yrkeskvalifikationer bör medlemsstaterna också kunna införa bestämmelser i nationell rätt som gör det möjligt för EU-blåkortsinnehavare att utöva annan yrkesverksamhet som utgör ett komplement till deras huvudsakliga verksamhet som EU-blåkortsinnehavare. Inkomster från denna yrkesverksamhet bör inte tas med i beräkningen för att uppnå den lönetröskel som krävs för att kvalificera sig som EU-blåkortsinnehavare.**

- (46) Likabehandling **bör tillerkännas** EU-blåkortsinnehavare ■ med avseende på de grenar av den sociala tryggheten som förtecknas i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004¹ ■. Detta direktiv harmoniserar inte medlemsstaternas lagstiftning om social trygghet. Det begränsar sig till att tillämpa principen om likabehandling inom området social trygghet på tredjelandsmedborgare som omfattas av dess tillämpningsområde.
- (47) Vid rörlighet mellan medlemsstater gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010² ■. Detta direktiv bör inte ge fler rättigheter till rörliga EU-blåkortsinnehavare än de som redan föreskrivs i gällande unionsrätt på området social trygghet för tredjelandsmedborgare som befinner sig i en situation med intressen i flera medlemsstater.
- (48) Yrkeskvalifikationer som en tredjelandsmedborgare har förvärvat i en annan medlemsstat bör erkännas på samma villkor som unionsmedborgares kvalifikationer. Kvalifikationer som förvärvats i ett tredjeland bör beaktas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG³ ■. ***Det här direktivet bör inte påverka villkoren enligt nationell rätt för utövande av reglerade yrken. Det bör inte hindra en medlemsstat från att upprätthålla nationella begränsningar för tillträde till anställning som åtminstone vid vissa tillfällen medför offentlig myndighetsutövning och ansvar för att skydda statens allmänna intressen eller från att upprätthålla nationella regler om verksamheter som är förbehållna medborgare i den medlemsstaten, unionsmedborgare eller medborgare i ett annat land i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-medborgare), inbegripet när det gäller rörlighet till andra medlemsstater, om sådana begränsningar eller regler fanns vid tidpunkten för ikraftträdandet av det här direktivet.***

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (49) De rättigheter som förvärvats av en person som åtnjuter internationellt skydd i egenskap av EU-blåkortsinnehavare bör inte påverka de rättigheter som den personen åtnjuter enligt direktiv 2011/95/EU och enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, i dess ändrade lydelse enligt New York-protokollet av den 31 januari 1967 (*Genèvekonventionen*) i den medlemsstat som beviljat internationellt skydd. För att undvika motstridiga regler bör bestämmelserna i det här direktivet om likabehandling och familjeåterförening inte tillämpas i den medlemsstaten. Personer som beviljats internationellt skydd i en medlemsstat och innehar EU-blåkort i en annan bör åtnjuta samma rättigheter som EU-blåkortsinnehavare i den sistnämnda medlemsstaten, däribland likabehandling med medborgare i vistelsemedlemsstaten ***och rätt till familjeåterförening. Ställningen som person som beviljats internationellt skydd påverkas inte av att personen också innehar ett EU-blåkort eller av giltigheten av det EU-blåkortet.***
- (50) Förmånliga villkor för familjeåterförening och ■ tillträde till arbetsmarknaden för makar bör vara en grundläggande del av detta direktiv för att göra det lättare att locka hög***kvalificerade*** arbetstagare från tredjeländer. Särskilda undantag från direktiv 2003/86/EG, ***som är tillämpligt i den första och den andra vistelsemedlemsstaten***, bör införas för att uppnå detta mål. ***Medlemsstaterna bör kunna begränsa omfattningen av verksamhet som egenföretagare i vilken makar får delta, enligt samma villkor som gäller för EU-blåkortsinnehavare.*** Villkor avseende integration eller väntetid bör inte tillämpas innan familjeåterförening tillåts, eftersom hög***kvalificerade*** arbetstagare och deras familjemedlemmar sannolikt har goda förutsättningar för integration i värdsamhället. För att underlätta snabb inresa för hög***kvalificerade*** arbetstagare bör uppehållstillstånd för deras familjemedlemmar utfärdas på samma gång som EU-blåkortet, om tillämpliga villkor är uppfyllda och ansökningarna lämnats in samtidigt.

- (51) ***Undantag från direktiv 2003/109/EG bör föreskrivas för att locka högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer och främja deras fortlöpande vistelse i unionen, samtidigt som rörlighet inom unionen och cirkulär migration möjliggörs. EU-blåkortsinnehavare som utnyttjat möjligheten att flytta från en medlemsstat till en annan medlemsstat bör lättare få möjlighet att få ställning som varaktigt bosatt i EU i en medlemsstat, särskilt genom att de tillåts lägga samman vistelseperioder i olika medlemsstater, förutsatt att de kan påvisa det antal år av laglig och oavbruten bosättning som krävs enligt artikel 4.1 i direktiv 2003/109/EG som innehavare av ett EU-blåkort, av ett nationellt tillstånd för högkvalificerad anställning eller ett tillstånd som student eller forskare i enlighet med direktiv (EU) 2016/801, eller som personer som beviljats internationellt skydd. De bör också påvisa två års laglig och oavbruten vistelse i egenskap av EU-blåkortsinnehavare, omedelbart före inlämningen av den berörda ansökan, på den medlemsstats territorium där ansökan om erhållande av ställning som varaktigt bosatt i EU i en medlemsstat lämnas in. I enlighet med vad som föreskrivs i direktiv 2003/109/EG får bosättningsperioderna för studieändamål räknas till endast hälften vid beräkningen av de fem åren av laglig och oavbruten bosättning, i de medlemsstater där bosättningsperioderna för studieändamål beaktas vid beräkningen av oavbruten bosättning.***

- (52) För att främja rörligheten mellan unionen och ursprungsländerna för **högkvalificerade** arbetstagare från tredjeländer bör undantag från direktiv 2003/109/EG föreskrivas för att **högkvalificerade** arbetstagare från tredjeländer som förvärvat ställning som varaktigt bosatta i EU i en medlemsstat ska kunna vara borta under längre perioder än vad som föreskrivs i det direktivet.
- (53) Den yrkesmässiga och geografiska rörligheten för **högkvalificerade** arbetstagare från tredjeländer bör erkännas som ett viktigt bidrag för att förbättra effektiviteten på arbetsmarknaden inom hela unionen, förebygga kompetensbrist och utjämna regionala obalanser. Rörlighet inom unionen bör underlättas.
- (54) ***Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG¹ och 2014/67/EU².***
- (55) Den rättsosäkerhet som i dag finns i fråga om affärsresor för **högkvalificerade** arbetstagare från tredjeländer bör hanteras genom att begreppet affärsresor definieras och en förteckning fastställs över verksamhet som i samtliga fall bör betraktas som affärsverksamhet i alla medlemsstater. ***Denna verksamhet ska vara direkt knuten till arbetsgivarens intressen i den första medlemsstaten och bör vara förknippad med de uppgifter som EU-blåkortsinnehavaren har i den anställning för vilken EU-blåkortet beviljades.*** Andra medlemsstater bör inte få kräva att EU-blåkortsinnehavare som deltar i affärsverksamhet ska ha ***visering***, arbetstillstånd eller något annat tillstånd än EU-blåkortet. Om EU-blåkortet utfärdats av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut bör innehavaren få resa in och vistas i en eller flera andra medlemsstater för affärsverksamhet i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EUT L 18, 21.1.1997, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) Text av betydelse för EES (EUT L 159, 28.5.2014, s. 11).

- (56) EU-blåkortsinnehavare bör tillåtas att flytta till en andra medlemsstat enligt förenklade villkor om de har för avsikt att ansöka om ett nytt EU-blåkort på grundval av ett befintligt anställningsavtal eller bindande anställningserbjudande. Andra medlemsstater bör inte få kräva att EU-blåkortsinnehavare ska ha något annat tillstånd än det EU-blåkort som utfärdats av den första medlemsstaten. Så snart som en EU-blåkortsinnehavare lämnar in **en fullständig** ansökan om ett nytt EU-blåkort i en andra medlemsstat inom den tidsfrist som fastställs i detta direktiv bör **det** vara **möjligt för** den medlemsstaten **att låta EU-blåkortsinnehavaren påbörja anställningen**. EU-blåkortsinnehavare bör **tillåtas att påbörja anställningen senast 30 dagar efter det att ansökan om ett nytt EU-blåkort har lämnats in**. Rörligheten bör **vara** efterfrågestyrd och därför bör det alltid krävas ett anställningsavtal i den andra medlemsstaten, **och vidare bör alla villkor enligt tillämplig rätt, som anges i kollektivavtal eller fastställs enligt relevant branschpraxis följas** och lönen bör vara förenlig med den lönetröskel som fastställts i den andra medlemsstaten i enlighet med detta direktiv.
- (57) **Om EU-blåkortsinnehavare avser att ansöka om ett EU-blåkort i en andra medlemsstat för att utöva ett reglerat yrke bör deras yrkeskvalifikationer erkännas på samma sätt som de hos unionsmedborgare som utövar rätten till fri rörlighet, i enlighet med direktiv 2005/36/EG och annan tillämplig unionsrätt och nationell rätt.**
- (58) I detta direktiv fastställs vissa specialregler om inresa och vistelse i en andra medlemsstat för affärsverksamhet samt om flytt till en andra medlemsstat i syfte att **bo och arbeta där enligt** EU-blåkortet på dess territorium, men alla andra regler om gränspassage för personer enligt de relevanta bestämmelserna i Schengenregelverket är fortsättningsvis tillämpliga.

- (59) När EU-blåkortet utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och den EU-blåkortsinnehavare som utövar rätten till rörlighet i enlighet med detta direktiv passerar en sådan yttre gräns som avses i förordning (EU) 2016/399¹ in till en andra medlemsstats territorium, bör den medlemsstaten ha rätt att kräva bevis för att EU-blåkortsinnehavaren reser in till dess territorium antingen för att bedriva affärsverksamhet eller för att **bo och arbeta där enligt** EU-blåkortet på grundval av ett anställningsavtal eller bindande anställningserbjudande. Vid rörlighet i syfte att bedriva affärsverksamhet bör den andra medlemsstaten kunna kräva bevis för att vistelsen sker i affärssyfte, till exempel genom inbjudningar, inträdesbiljetter eller handlingar som beskriver det berörda företags affärsverksamhet och EU-blåkortsinnehavarens ställning inom det företaget.
- (60) När EU-blåkortsinnehavaren flyttar till en andra medlemsstat för att ansöka om ett EU-blåkort och åtföljs av sina familjemedlemmar bör den medlemsstaten ha rätt att kräva att de **familjemedlemmarna uppvisar sina** **uppehållstillstånd som utfärdats** i den första medlemsstaten. Vid passage av en yttre gräns i den mening som avses i förordning (EU) 2016/399 bör dessutom de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut göra sökningar i Schengens informationssystem och neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer för vilka en registrering införts i detta system i syfte att inresa eller vistelse ska nekas enligt vad som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).

- (61) *Om en EU-blåkortsinnehavare flyttar till en andra medlemsstat på grundval av ett EU-blåkort som den första medlemsstaten har utfärdat och den andra medlemsstaten avslår den EU-blåkortsinnehavarens ansökan om ett nytt EU-blåkort bör den andra medlemsstaten enligt detta direktiv ha rätt att begära att EU-blåkortsinnehavaren lämnar dess territorium. Om EU-blåkortsinnehavaren fortfarande har ett giltigt EU-blåkort som utfärdats av den första medlemsstaten, bör den andra medlemsstaten kunna begära att EU-blåkortsinnehavaren återvänder till den första medlemsstaten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹. Om det EU-blåkort som utfärdats av den första medlemsstaten har återkallats eller löpt ut under prövningen av ansökan bör den andra medlemsstaten ha möjlighet att antingen besluta att EU-blåkortsinnehavaren ska återvända till ett tredjeland i enlighet med direktiv 2008/115/EG eller begära att den första medlemsstaten ska tillåta att EU-blåkortsinnehavaren åter reser in till dess territorium utan onödiga formaliteter eller dröjsmål. I det sistnämnda fallet bör den första medlemsstaten utfärda en handling till EU-blåkortsinnehavaren som gör återinresan till dess territorium möjlig.*
- (62) I fråga om bosättning av personer som beviljats internationellt skydd måste det när sådana personer flyttar till en annan medlemsstat än den medlemsstat som beviljade dem internationellt skydd säkerställas att den andra medlemsstaten underrättas om bakgrunden till att de berörda personerna beviljats internationellt skydd, så att den kan fullgöra sina skyldigheter avseende principen om *non-refoulement*.

¹ *Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).*

- (63) Om en medlemsstat har för avsikt att utvisa en person som har beviljats EU-blåkort i den medlemsstaten och som åtnjuter internationellt skydd i en annan medlemsstat, ska personen skyddas mot avvisning i enlighet med direktiv 2011/95/EU och artikel 33 i Genèvekonventionen.
- (64) Om det enligt direktiv 2011/95/EU är tillåtet att utvisa en person som beviljats internationellt skydd från en medlemsstats territorium, bör medlemsstaterna säkerställa att all information kommer från relevanta källor, däribland, när det är lämpligt, från den medlemsstat som beviljade internationellt skydd, och att informationen bedöms noggrant för att garantera att utvisningsbeslutet överensstämmer med artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*).
- (65) Särskilda rapporteringsbestämmelser bör införas för att övervaka tillämpningen av detta direktiv i syfte att identifiera och eventuellt motverka följderna i form av kompetensflykt från utvecklingsländer och för att undvika kompetensslöseri.

- (66) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa ett särskilt förfarande för inresa och vistelse och att antaga villkor för inresa och vistelse som är tillämpliga på tredjelandsmedborgare vid hög*kvalificerad* anställning och på deras familjemedlemmar, och att fastställa rättigheter i samband med detta, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, särskilt vad gäller att säkerställa dessa personers rörlighet mellan medlemsstaterna och att erbjuda en enda, tydlig uppsättning kriterier för inresa och vistelse i medlemsstaterna för att bättre utnyttja unionens övergripande attraktionsförmåga, utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (67) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns i stadgan, i enlighet med artikel 6 i EU-fördraget.

- (68) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (69) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (70) I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i² det protokollet, deltar **Irland** inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på **Irland**.
- (71) Direktiv 2009/50/EG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I detta direktiv fastställs

- a) de villkor för inresa och vistelse i mer än tre månader på medlemsstaternas territorium, och de rättigheter, som gäller för tredjelandsmedborgare vid *högkvalificerad* anställning och för deras familjemedlemmar,
- b) de villkor för inresa och vistelse, och de rättigheter, som gäller för tredjelandsmedborgare och för deras familjemedlemmar, som avses i led a, i andra medlemsstater än den som först beviljat EU-blåkort.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- 1. *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget.
- 2. *högkvalificerad anställning*: anställning av en person som
 - a) i egenskap av arbetstagare i den berörda medlemsstaten är skyddad enligt nationell arbetsrätt eller i enlighet med nationell praxis, oavsett rättsförhållandet, i syfte att för, eller under ledning av, en annan person utöva verkligt och effektivt arbete,
 - b) erhåller lön för det arbetet, och
 - c) har de högre yrkeskvalifikationer som krävs.

3. *EU-blåkort*: ett uppehållstillstånd med beteckningen ”EU-blåkort” som ger innehavaren rätt att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium i enlighet med villkoren i detta direktiv.
4. *första medlemsstat*: den medlemsstat som först beviljar en tredjelandsmedborgare EU-blåkort.
5. *andra medlemsstat*: varje annan medlemsstat än den första medlemsstaten, där EU-blåkortsinnehavaren avser att utöva eller utövar rätten till rörlighet i den mening som avses i detta direktiv.
6. *familjemedlemmar*: tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar enligt artikel 4.1 i direktiv 2003/86/EG.
7. *högre yrkeskvalifikationer*: kvalifikationer som kan styrkas genom bevis på högre utbildning eller högre yrkeskompetens.
8. *bevis på högre utbildning*: examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis som utfärdats av en behörig myndighet och som styrker slutförandet av ett program för eftergymnasial högre utbildning eller motsvarande högskoleutbildning, dvs. en uppsättning kurser som tillhandahålls av en utbildningsanordnare som erkänns som lärosäte eller motsvarande högskola av den stat där den är belägen, förutsatt att minst tre års studier krävs för att erhålla kvalifikationen på minst nivå 6 enligt ISCED 2011 eller, *i lämpliga fall*, enligt EQF, nivå 6, i enlighet med nationell rätt.

9. *högre yrkeskompetens:*
- a) vad gäller de yrken som förtecknas i bilaga I, kunskaper, färdigheter och kompetens som kan styrkas genom bevis på yrkeserfarenhet på en nivå som är jämförbar med bevis på högre utbildning och som är relevanta inom det yrke eller den bransch som specificeras i anställningsavtalet eller det bindande anställningserbudandet, och som förvärvats under den tidsperiod som fastställs i bilaga I för varje relevant yrke,
 - b) vad gäller övriga yrken, endast om detta föreskrivs enligt nationell rätt eller nationella förfaranden, kunskaper, färdigheter och kompetens som kan styrkas genom bevis på minst fem års yrkeserfarenhet på en nivå som är jämförbar med bevis på högre utbildning och som är relevanta för det yrke eller den bransch som specificeras i anställningsavtalet eller det bindande anställningserbudandet.
10. *yrkeserfarenhet:* faktiskt och lagligt utövande av yrket i fråga.
11. *reglerat yrke:* ett reglerat yrke enligt definitionen i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG.
12. *oreglerat yrke:* ett yrke som inte är ett reglerat yrke.

13. *affärsverksamhet*: en tillfällig verksamhet med ***direkt*** koppling till arbetsgivarens affärsintressen ***och till EU-blåkortsinnehavarens tjänsteåligganden på grundval av anställningsavtalet i den första medlemsstaten, inbegripet*** närvaro vid interna eller externa affärssammanträden, konferenser eller seminarier, förhandlingar om affärsöverenskommelser, genomförande av försäljnings- eller marknadsföringsverksamhet, **■** utforskande av affärsmöjligheter eller deltagande i och erhållande av utbildning.
14. *internationellt skydd*: internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 2011/95/EU.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse eller som har rest in till och vistas på en medlemsstats territorium för hög***kvalificerad*** anställning enligt detta direktiv.

2. Detta direktiv ska inte vara tillämpligt på tredjelandsmedborgare som
- a) söker internationellt skydd och väntar på beslut om sin status eller som beviljats tillfälligt skydd i en medlemsstat i enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG¹ ,
 - b) söker skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i en medlemsstat och väntar på beslut om sin status, eller som beviljats skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i en medlemsstat,
 - c) ansöker om rätt att vistas i en medlemsstat som forskare i den mening som avses i direktiv (EU) 2016/801, i syfte att genomföra ett forskningsprojekt,
 - d) åtnjuter ställning som varaktigt bosatta i EU i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2003/109/EG och utövar sin rätt att vistas i en annan medlemsstat i syfte att bedriva ekonomisk verksamhet som anställd eller egenföretagare,
 - e) reser in i en medlemsstat i enlighet med åtaganden enligt ett internationellt avtal som underlättar inresa och tillfällig vistelse för vissa kategorier av fysiska personer med anknytning till handel och investeringar, med undantag för tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till och vistelse på en medlemsstats territorium i egenskap av personer som är föremål för företagsintern förflyttning enligt direktiv 2014/66/EU¹ ,
 - f) fått uppskov med avvisning eller utvisning på grund av faktiska eller rättsliga omständigheter,
 - g) omfattas av direktiv 96/71/EG¹ under den period då de är utstationerade på den berörda medlemsstatens territorium, eller
 - h) åtnjuter en rätt till fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgares enligt avtal mellan unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och tredjeländer, å andra sidan, *i egenskap av medborgare i dessa tredjeländer.*

¹ Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

3. Detta direktiv ska inte påverka ■ medlemsstaternas ***rätt att*** utfärda andra ***uppehållstillstånd*** ■ än EU-blåkort ■ för ***högkvalificerad*** anställning. ***Sådana uppehållstillstånd ska inte ge rätt till vistelse i andra medlemsstater enligt detta direktiv.***

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
 - a) unionsrätten, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts mellan unionen, eller mellan unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och ett eller flera tredjeländer, å andra sidan, och
 - b) bilaterala eller multilaterala avtal ■ som ingåtts mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.
2. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att anta eller bibehålla förmånligare bestämmelser med avseende på artiklarna 8.5, 11, 15.4, 16, 17 och 18.4.

KAPITEL II
KRITERIER FÖR INRESA OCH VISTELSE SAMT FÖR AVSLAG OCH ÅTERKALLANDE

Artikel 5

Kriterier för inresa och vistelse

1. ***Vad gäller inresa och vistelse för en*** tredjelandsmedborgare ***enligt detta direktiv*** ska en sökande av EU-blåkort
 - a) lägga fram ett giltigt anställningsavtal eller, i enlighet med nationell rätt, ett bindande anställningserbjudande som omfattar en period av minst sex månaders *högkvalificerad* anställning i den berörda medlemsstaten,
 - b) ***för oreglerade yrken, lägga fram handlingar som styrker relevanta högre yrkeskvalifikationer för det arbete som ska utföras,***
 - c) för reglerade yrken, lägga fram ***handlingar*** som styrker att de villkor som enligt nationell rätt gäller för unionsmedborgares utövande av det reglerade yrke som anges i anställningsavtalet eller i det bindande anställningserbjudandet i enlighet med nationell rätt är uppfyllda,
 - d) lägga fram en giltig resehandling, enligt vad som fastställs i nationell rätt, och om så krävs en viseringsansökan, en giltig visering eller, i förekommande fall, ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse ■ ,
 - e) ***tillhandahålla*** bevis för att tredjelandsmedborgaren har eller, om detta föreskrivs enligt nationell rätt, har ansökt om sjukförsäkring som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i den berörda medlemsstaten under perioder när sådant försäkringsskydd eller motsvarande förmåner inte tillhandahålls i samband med eller som en följd av anställningsavtalet.

2. **Medlemsstaterna ska kräva att villkoren enligt tillämplig rätt, som anges i kollektivavtal eller fastställs enligt branschpraxis för relevanta högkvalificerade anställningar ska vara uppfyllda.**
3. Utöver kraven i **punkterna 1 och 2** får den bruttoårslön som är resultatet av den månadslön eller årslön som anges i anställningsavtalet eller i det bindande anställningserbjudandet inte understiga den lönetröskel som den berörda medlemsstaten i detta syfte ska fastställa och offentliggöra.

Den lönetröskel som avses i första stycket ska, efter samråd med arbetsmarknadens parter enligt nationell praxis, fastställas av den berörda medlemsstaten. Den ska vara minst 1,0 gånger, men inte mer än 1,6 gånger, den genomsnittliga bruttoårslönen i den berörda medlemsstaten.

4. Genom undantag från punkt 3 **får en medlemsstat**, för anställning inom yrken där efterfrågan på arbetstagare som är tredjelandsmedborgare är särskilt stor och som ingår i de stora grupperna 1 och 2 i Isco-klassificeringen, **tillämpa en lägre lönetröskel som motsvarar minst 80 % av den lönetröskel som den medlemsstaten fastställt i enlighet med punkt 3, under förutsättning att den lägre lönetröskeln inte underskrider en faktor på 1,0 gånger den genomsnittliga bruttoårslönen i den medlemsstaten.**
5. Genom undantag från punkt 3 **får en medlemsstat**, för tredjelandsmedborgare med bevis på högre utbildning som inte är äldre än tre år när ansökan om EU-blåkort lämnas in, **tillämpa en lägre lönetröskel som motsvarar minst 80 % av den lönetröskel som den medlemsstaten fastställt i enlighet med punkt 3 , under förutsättning att den lägre lönetröskeln inte underskrider en faktor på 1,0 gånger den genomsnittliga bruttoårslönen i den berörda medlemsstaten.**

När EU-blåkort som utfärdats under treårsperioden förlängs ■ ska den lönetröskel som avses i *första stycket fortsätta att gälla om*

- a) den *inledande* treårsperioden inte har löpt ut, *eller*
- b) *en period av 24 månader efter utfärdandet av det första EU-blåkortet inte har löpt ut.*

6. *När en ansökan om EU-blåkort gäller en tredjelandsmedborgare som innehar ett nationellt uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning som utfärdats av samma medlemsstat får den medlemsstaten inte*

- a) *kräva att sökanden lägger fram de handlingar som föreskrivs i punkt 1 b eller c, om de relevanta högre yrkeskvalifikationerna redan verifierats i samband med ansökan om det nationella uppehållstillståndet,*
- b) *kräva att sökanden lägger fram de bevis som föreskrivs i punkt 1 e i denna artikel, om inte ansökan lämnas in i samband med ett byte av anställning, i vilket fall artikel 15 ska tillämpas i enlighet därmed, och*
- c) *tillämpa artikel 7.2 a, om inte ansökan lämnas in i samband med ett byte av anställning, i vilket fall artikel 15 ska tillämpas i enlighet därmed.*

7. Medlemsstaterna får kräva att den berörda tredjelandsmedborgaren lämnar uppgift om sin adress på deras territorium.

Om det enligt en medlemsstats rätt krävs att en adress uppges vid tidpunkten för ansökan och den berörda tredjelandsmedborgaren ännu inte känner till sin framtida adress, ska medlemsstaterna godta en tillfällig adress. Tredjelandsmedborgaren ska i sådana fall uppges sin fasta adress senast vid tidpunkten för utfärdandet av EU-blåkortet enligt artikel 9.

Artikel 6
Antalet beviljade inresor

Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att bestämma hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget.

Artikel 7
Grunder för att avslå en ansökan om EU-blåkort

1. En medlemsstat ska avslå en ansökan om EU-blåkort **■** om
 - a) **■** artikel 5 *inte* följs,
 - b) de framlagda handlingarna har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - c) *den berörda tredjelandsmedborgaren anses utgöra ett hot mot allmän ordning, säkerhet eller hälsa, eller*
 - d) *arbetsgivarens verksamhet etablerades eller bedrivs huvudsakligen för att underlätta inresa för tredjelandsmedborgare.*
2. *En medlemsstat får avslå en ansökan om EU-blåkort*
 - a) *om medlemsstatens behöriga myndigheter, efter att ha kontrollerat situationen på arbetsmarknaden, till exempel om arbetslösheten är hög, konstaterar att den berörda lediga platsen kan tillsättas med nationell arbetskraft, med arbetskraft från unionen eller med tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i den medlemsstaten och redan utgör en del av dess arbetsmarknad enligt unionsrätten eller nationell rätt, eller med personer med ställning som varaktigt bosatta i EU som önskar flytta till den medlemsstaten för högkvalificerad anställning i enlighet med kapitel III i direktiv 2003/109/EG,*

■

- b) *om* arbetsgivaren inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, beskattning, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
- c) *om* arbetsgivarens verksamhet är under avveckling eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller arbetsgivaren inte bedriver ekonomisk verksamhet, ■
- d) *om* arbetsgivaren har ålagts sanktioner för anställning av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på territoriet i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG¹ ■, eller för odeklarerat arbete eller olaglig anställning enligt nationell rätt, *eller*
- e) för att säkerställa etisk rekrytering inom *yrken* där det råder brist på kvalificerad arbetskraft i ursprungsländerna, *inklusive på grundval av ett avtal med en förteckning över yrken för detta ändamål antingen mellan unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och ett eller flera tredjeländer, å andra sidan, eller mellan medlemsstaterna, å ena sidan, och ett eller flera tredjeländer, å andra sidan.*

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska varje beslut om att avslå en ansökan beakta de särskilda omständigheterna i fallet och respektera proportionalitetsprincipen.

Artikel 8

Grunder för att återkalla eller inte förlänga ett EU-blåkort

- 1. En medlemsstat ska återkalla eller vägra att förlänga ett EU-blåkort om
 - a) det EU-blåkort eller de handlingar som lagts fram har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

- b) den berörda tredjelandsmedborgaren inte längre har ett giltigt anställningsavtal för *högkvalificerad* anställning,
- c) *den berörda tredjelandsmedborgaren inte längre har* de kvalifikationer som avses i artikel 5.1 b *eller c*, eller ■
- d) *den berörda tredjelandsmedborgaren har en* lön som inte längre motsvarar den lönetröskel som fastställts i enlighet med artikel 5.3, 5.4 eller 5.5, beroende på vad som är tillämpligt ■ .

2. En medlemsstat får återkalla eller vägra att förlänga ett EU-blåkort ■

- a) av hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa,
- b) i förekommande fall om arbetsgivaren inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, beskattning, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
- c) *om EU-blåkortsinnehavaren inte har tillräckliga medel för sin och, i tillämpliga fall, sina familjemedlemmars försörjning utan att utnyttja systemet för socialt bistånd i den medlemsstaten,*
- d) *om EU-blåkortsinnehavaren vistas i den medlemsstaten i andra syften än de för vilka denne beviljades uppehållstillstånd,*

- e) om villkoren enligt tillämplig rätt, som anges i kollektivavtal eller fastställs enligt relevant branschpraxis för hög**kvalificerad** anställning inte längre är uppfyllda,
- f) om *EU-blåkortsinnehavaren* inte har *följt de tillämpliga förfarandena enligt artikel 15.2 a, 15.3 eller 15.4*,
- g) om *EU-blåkortsinnehavaren* inte längre innehar en giltig resehandling ■ ,
förutsatt att medlemsstaten innan EU-blåkortet ■ återkallas *hade* fastställt en rimlig tidsfrist för den EU-blåkortsinnehavaren att erhålla och lägga fram en giltig resehandling, eller
- h) *om EU-blåkortsinnehavaren inte uppfyller kraven för rörlighet enligt kapitel V.*

En medlemsstat ska vid tillämpning av första stycket c bedöma om försörjningsmedlen är tillräckliga med hänsyn till vilken typ av medel det rör sig om och inkomsternas regelbundenhet och får beakta nivån för nationella minimilöner, minimiinkomster eller minimipensioner samt det antal familjemedlemmar som EU-blåkortsinnehavaren har. En sådan bedömning ska beakta familjemedlemmarnas bidrag till hushållets inkomster.

3. ***Genom undantag från punkt 2 första stycket f i denna artikel*** ska underlåtenhet att lämna det meddelande som krävs ***enligt artikel 15.2 a, 15.3 eller 15.4*** inte anses utgöra tillräcklig grund för att återkalla eller inte förlänga ett EU-blåkort om EU-blåkortsinnehavaren bevisar att meddelandet inte nådde de behöriga myndigheterna av orsaker som denne inte rådde över.
4. ***Genom undantag från punkt 1 b och d får medlemsstaterna besluta att inte återkalla eller att inte vägra att förlänga ett EU-blåkort om EU-blåkortsinnehavaren tillfälligt och i varje fall i högst 12 månader inte uppfyller de kriterier för inresa och vistelse som anges i artikel 5.1 a, 5.3 eller, i tillämpliga fall, artikel 5.4 eller 5.5 på grund av sjukdom, funktionsnedsättning eller föräldraledighet.***

5. *Genom undantag från punkt 1 b och d och punkt 2 första stycket c får EU-blåkortet inte återkallas och dess förlängning får inte vägras om EU-blåkortsinnehavaren är arbetslös, utom om*
- a) *EU-blåkortsinnehavaren sammanlagt har varit arbetslös under mer än tre månader och har haft ett EU-blåkort i mindre än två år, eller*
- b) *EU-blåkortsinnehavaren sammanlagt har varit arbetslös under mer än sex månader och har haft ett EU-blåkort i minst två år.*
- Medlemsstaterna får tillåta längre sammanlagda perioder av arbetslöshet innan de återkallar eller inte förlänger EU-blåkortet.*
6. *Om en medlemsstat har för avsikt att återkalla eller att inte förlänga ett EU-blåkort i enlighet med punkt 2 första stycket b eller e ska den behöriga myndigheten underrätta EU-blåkortsinnehavaren i förväg och ge EU-blåkortsinnehavaren en rimlig tidsfrist på minst tre månader för att söka nytt arbete, med förbehåll för de villkor som fastställs i artikel 15.1, 15.2 och 15.3. Perioden för att söka arbete ska vara minst sex månader om EU-blåkortsinnehavaren tidigare har varit anställd under minst två år.*
7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska varje beslut att återkalla eller vägra att förlänga ett EU-blåkort beakta de särskilda omständigheterna i fallet och respektera proportionalitetsprincipen.

Kapitel III
EU-BLÅKORT OCH FÖRFARANDE

Artikel 9
EU-blåkort

1. Om en tredjelandsmedborgare uppfyller kriterierna i artikel 5 och det inte föreligger några grunder för avslag enligt artikel 7 ska ett EU-blåkort utfärdas för tredjelandsmedborgaren.

Om en medlemsstat utfärdar uppehållstillstånd enbart på sitt territorium och tredjelandsmedborgaren uppfyller alla villkor för inresa och vistelse enligt detta direktiv, ska den berörda medlemsstaten till tredjelandsmedborgaren utfärda den visering som krävs för att erhålla ett EU-blåkort.

2. Medlemsstaterna ska fastställa en standardiserad giltighetstid för EU-blåkortet, som ska vara minst 24 månader. Om EU-blåkortsinnehavarens anställningsavtal omfattar en kortare period ska EU-blåkortet vara giltigt under åtminstone den period som anställningsavtalet gäller, plus tre månader, ***men inte för en längre tid än den standardiserade giltighetstid som avses i första meningen. Om giltighetstiden för EU-blåkortsinnehavarens resehandling är kortare än den giltighetstid för EU-blåkortet som skulle vara tillämplig enligt första eller andra meningen ska dock EU-blåkortet vara giltigt åtminstone under resehandlingens giltighetstid.***

3. Den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter ska utfärda EU-blåkortet med den enhetliga utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002. I enlighet med vad som anges i punkt a.12 i bilagan till den förordningen, ***får*** medlemsstaterna på EU-blåkortet ange villkoren för tillträde till arbetsmarknaden enligt artikel 15.1 i detta direktiv. I fältet ”Typ av tillstånd” i uppehållstillståndet ■ ska medlemsstaterna ange ”EU-blåkort”.

Medlemsstaterna får ange ytterligare uppgifter om EU-blåkortsinnehavarens anställningsförhållande i pappersformat eller lagra sådana uppgifter i elektroniskt format i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt a.16 i bilagan till den förordningen.

4. Om en medlemsstat utfärdar ett EU-blåkort för en tredjelandsmedborgare som av den medlemsstaten beviljats internationellt skydd ska följande anmärkning göras i det EU-blåkort som utfärdas för den tredjelandsmedborgaren, under rubriken "Anmärkningar": "Internationellt skydd beviljat av [namnet på medlemsstaten] den [datum]". Om den medlemsstaten återkallar det internationella skyddet för EU-blåkortsinnehavaren ska medlemsstaten i lämpliga fall utfärda ett nytt EU-blåkort utan den anmärkningen.
5. Om en medlemsstat utfärdar ett EU-blåkort till en tredjelandsmedborgare som beviljats internationellt skydd i en annan medlemsstat ska den medlemsstat som utfärdar EU-blåkortet föra in ***följande*** anmärkning ***i det EU-blåkort som utfärdas för den tredjelandsmedborgarens, under rubriken "Anmärkningar":*** "Internationellt skydd beviljat av [namnet på medlemsstaten] den [datum]".

Innan medlemsstaten inför den anmärkningen ska den underrätta den medlemsstat som ska omnämnas i anmärkningen om att den har för avsikt att utfärda EU-blåkortet och anmoda den medlemsstaten att bekräfta att innehavaren fortfarande är en person som beviljats internationellt skydd. Den medlemsstat som ***ska*** nämnas i anmärkningen ska svara senast en månad efter det att den har mottagit anmodan om information. Om det internationella skyddet har återkallats genom ett slutligt beslut ska den medlemsstat som utfärdar EU-blåkortet inte föra in anmärkningen i fråga.

Om ansvaret för det internationella skyddet av EU-blåkortsinnehavaren i enlighet med relevanta internationella instrument eller nationell rätt överfördes till medlemsstaten efter det att den utfärdat ett EU-blåkort i enlighet med första stycket, ska den medlemsstaten ändra anmärkningen i enlighet därmed inom tre månader från överföringen.

6. ***Om en medlemsstat utfärdar ett EU-blåkort på grundval av högre yrkeskvalifikationer för yrken som inte förtecknas i bilaga I ska den medlemsstat som utfärdar EU-blåkortet föra in följande anmärkning i EU-blåkortet under rubriken "Anmärkningar": "[Yrke som inte anges i bilaga I]"***.
7. Under giltighetstiden ger EU-blåkortet innehavaren rätt att
 - a) resa in till, på nytt resa in till och vistas på territoriet i den medlemsstat som utfärdat EU-blåkortet, och
 - b) åtnjuta de rättigheter som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 10

Ansökan om inresa och vistelse

1. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida ansökningar om EU-blåkort ska göras av tredjelandsmedborgaren eller av arbetsgivaren. Alternativt får medlemsstaterna tillåta att ansökningar görs av endera av dessa två.
2. En ansökan om EU-blåkort ska tas upp till prövning antingen när den berörda tredjelandsmedborgaren vistas utanför territoriet i den medlemsstat som denne vill resa in till eller vistas i, eller när tredjelandsmedborgaren redan ***vistas*** på den medlemsstatens territorium ***i egenskap av innehavare av ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse***.

3. *Genom undantag från punkt 2 får en medlemsstat i enlighet med sin nationella rätt godta en ansökan om EU-blåkort som lämnats in av en tredjelandsmedborgare som inte innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse men som uppehåller sig lagligt på dess territorium.*

Artikel 11

Rättssäkerhetsgarantier

1. Den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter ska fatta beslut om ansökan om EU-blåkort och skriftligen underrätta sökanden om beslutet i enlighet med de underrättelseförfaranden som fastställs i den medlemsstatens rätt. Det **beslutet** ska **fattas och meddelas så snart som möjligt och** senast **90** dagar efter den dag då den **fullständiga** ansökan lämnades in.

Om arbetsgivaren har godkänts i enlighet med artikel 13 ska **beslutet** om ansökan om EU-blåkort **fattas och meddelas så snart som möjligt och senast** 30 dagar efter den dag **då** den **fullständiga** ansökan **lämnades in**.

2. Om de handlingar som lagts fram eller de uppgifter som tillhandahållits till stöd för ansökan är otillräckliga eller ofullständiga, ska de behöriga myndigheterna underrätta sökanden om vilka ytterligare handlingar eller uppgifter som krävs samt fastställa en rimlig tidsfrist för att lägga fram eller tillhandahålla dessa. Den tidsfrist som anges i punkt 1 ska upphöra att löpa till dess att myndigheterna har mottagit de ytterligare handlingar eller uppgifter som krävs. Om de ytterligare handlingar eller uppgifter som krävs inte har lämnats inom den tidsfristen får ansökan avslås.

3. Varje beslut om att avslå en ansökan om EU-blåkort, ■ återkalla ett EU-blåkort *eller inte förlänga ett EU-blåkort* ska meddelas genom en skriftlig underrättelse till den berörda tredjelandsmedborgaren och, i förekommande fall, till dennes arbetsgivare, i enlighet med de underrättelseförfaranden som gäller enligt relevant nationell rätt. I underrättelsen ska de skäl anges som ligger till grund för beslutet och hos vilken behörig myndighet beslutet kan överklagas, samt tidsfristen för överklagande. Medlemsstaterna ska tillhandahålla ett effektivt rättsmedel i enlighet med nationell rätt.
4. En sökande ska ha rätt att ansöka om förlängning av sitt EU-blåkort innan det löper ut. Medlemsstaterna får fastställa en tidsfrist på högst **90** dagar innan EU-blåkortet löper ut för att lämna in en ansökan om förlängning.
5. Om giltigheten för EU-blåkortet ■ löper ut under förlängningsförfarandet, ska medlemsstaterna tillåta att tredjelandsmedborgaren *vistas på deras territorium på samma villkor som om denne var en EU-blåkortsinnehavare* tills de behöriga myndigheterna har fattat ett beslut om ansökan om förlängning.
6. *Om medlemsstaterna utfärdar nationella uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning ska de bevilja EU-blåkortsinnehavarna samma rättssäkerhetsgarantier som de som föreskrivs inom ramen för deras nationella system om rättssäkerhetsgarantierna enligt sådana nationella system är mer förmånliga än de som föreskrivs i punkterna 1–5.*

Artikel 12

Avgifter

Medlemsstaterna får ta ut avgifter för handläggningen av ansökningar i enlighet med detta direktiv. De avgifter som *en* medlemsstat tar ut för att handlägga ansökningar får inte vara oproportionella eller oskäliga.

Om medlemsstaterna utfärdar nationella uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning får de inte ta ut högre avgifter av personer som ansöker om EU-blåkort än av personer som ansöker om nationella tillstånd.

Artikel 13

Godkända arbetsgivare

1. Medlemsstaterna får föreskriva godkännandeförfaranden för arbetsgivare i enlighet med sin nationella rätt eller administrativa praxis för att tillämpa ett förenklat förfarande för erhållande av EU-blåkort.

Om en medlemsstat föreskriver sådana godkännandeförfaranden ska den tillhandahålla de berörda arbetsgivarna klar och tydlig information om bland annat villkoren och kriterierna för godkännande, godkännandets giltighetstid och konsekvenserna av att villkoren för godkännande inte uppfylls, inbegripet eventuell återkallelse eller icke-förlängning av godkännandet, samt eventuella tillämpliga sanktioner.

Godkännandeförfarandena får inte innebära oproportionella eller oskäliga administrativa bördor eller kostnader för arbetsgivare, *i synnerhet för små och medelstora företag.*

I

2. Det förenklade förfarandet ska omfatta handläggning av ansökningar i enlighet med artikel 11.1 andra stycket. De sökande ska befrias från skyldigheten att lägga fram eller tillhandahålla *ett eller flera av* de bevis som avses i artikel 5.1 *b eller e eller* artikel 5.7.
3. *Medlemsstaterna får vägra att godkänna en arbetsgivare enligt punkt 1 om den arbetsgivaren har påförts sanktioner för*
- a) *anställning av tredjelandsmedborgare som vistats olagligt i enlighet med direktiv 2009/52/EG,*
 - b) *odeklarerat arbete eller olaglig anställning enligt nationell rätt, eller*
 - c) *underlåtelse att uppfylla sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, beskattning, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor.*
- Varje beslut om att vägra att godkänna en arbetsgivare ska beakta de särskilda omständigheterna i fallet, inbegripet den tid som förflutit sedan sanktionen påfördes, och ska respektera proportionalitetsprincipen.*
4. Medlemsstaterna får ■ vägra att förlänga eller besluta att återkalla godkännandet av en arbetsgivare om arbetsgivaren inte har fullgjort sina skyldigheter enligt detta direktiv eller om godkännandet har förvärvats på bedrägligt sätt.
5. *Om medlemsstaterna utfärdar nationella uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning och har inrättat förfaranden för godkännande av arbetsgivare som underlättar utfärdandet av sådana uppehållstillstånd ska de tillämpa samma godkännandeförfaranden på ansökningar om EU-blåkort om godkännandeförfarandena för utfärdande av sådana tillstånd är mer förmånliga än de som föreskrivs i punkterna 1–4.*

Artikel 14

Sanktioner mot arbetsgivare

1. *Medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner mot arbetsgivare som inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt detta direktiv. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.*
2. *Medlemsstaterna ska föreskriva åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk av detta direktiv. Dessa åtgärder ska omfatta övervakning, bedömning och, i förekommande fall, kontroll i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.*

KAPITEL IV

RÄTTIGHETER

Artikel 15

Tillträde till arbetsmarknaden

1. EU-blåkortsinnehavare ska ha ■ tillträde till hög**kvalificerad** anställning i den berörda medlemsstaten *på de villkor som föreskrivs i denna artikel.*
2. *Under de första tolv månader som den berörda personen har laglig anställning i egenskap av EU-blåkortsinnehavare får medlemsstaterna*
 - a) *kräva att ett byte av arbetsgivare eller en förändring som kan påverka uppfyllandet av de kriterier för inresa och vistelse som anges i artikel 5 meddelas de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten i enlighet med de förfaranden som fastställs i nationell rätt, och ■*
 - b) *underkasta varje byte av arbetsgivare en kontroll av situationen på arbetsmarknaden, under förutsättning att den medlemsstaten utför en sådan kontroll i enlighet med artikel 7.2 a.*

EU-blåkortsinnehavarens rätt att byta anställning får tillfälligt upphävas under högst 30 dagar medan den berörda medlemsstaten kontrollerar att villkoren för inresa och vistelse i artikel 5 är uppfyllda och att den berörda lediga platsen inte kan tillsättas med de personer som förtecknas i artikel 7.2 a. Den berörda medlemsstaten får motsätta sig bytet av anställning inom dessa 30 dagar.

3. *Efter det att den tolv månadersperiod som avses i punkt 2 har löpt ut får medlemsstaterna endast kräva att ett byte av arbetsgivare eller en förändring som påverkar uppfyllandet av de kriterier för inresa och vistelse som anges i artikel 5 ska meddelas i enlighet med förfarandena i nationell rätt. Ett sådant krav ska inte upphäva EU-blåkortsinnehavarens rätt att tillträda och inneha den nya anställningen.*
4. *Under en period av arbetslöshet ska EU-blåkortsinnehavaren ha rätt att söka och ta anställning i enlighet med denna artikel. EU-blåkortsinnehavaren ska, i enlighet med relevanta nationella förfaranden, meddela de behöriga myndigheterna i vistelsemedlemsstaten när arbetslöshetsperioden börjar och i förekommande fall när den slutar.*
5. Utan att det påverkar tillämpningen av de kriterier för inresa och vistelse som anges i artikel 5 *får medlemsstaterna tillåta att* EU-blåkortsinnehavare utövar verksamhet som egenföretagare parallellt med verksamheten i högkvalificerad anställning *i enlighet med villkoren i nationell rätt. Detta påverkar inte medlemsstaternas behörighet att begränsa omfattningen av den tillåtna verksamheten som egenföretagare.*

Sådan verksamhet ska vara underordnad den berörda personens huvudsakliga verksamhet i egenskap av EU-blåkortsinnehavare.

6. *Om medlemsstaterna utfärdar nationella uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning ska de garantera EU-blåkortsinnehavare tillträde till verksamhet som egenföretagare på villkor som inte är mindre förmånliga än de som föreskrivs i det relevanta nationella systemet.*
7. *Utan att det påverkar tillämpningen av de kriterier för inresa och vistelse som anges i artikel 5 får medlemsstaterna tillåta att EU-blåkortsinnehavare utövar annan yrkesverksamhet än sin huvudsakliga verksamhet som EU-blåkortsinnehavare i enlighet med villkoren i nationell rätt.*
8. Genom undantag från punkt 1 får en medlemsstat behålla inskränkningar av tillträdet till anställning *i enlighet med befintlig nationell rätt eller unionsrätt, förutsatt att anställningen åtminstone vid vissa tillfällen* innebär myndighetsutövning och ansvar för att skydda statens allmänna intressen *eller att anställningen är förbehållen den medlemsstatens medborgare, unionsmedborgare eller medborgare i EES-länder.*
9. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av principen om företräde för unionsmedborgare när denna är tillämplig enligt relevanta anslutningsakter.

Artikel 16
Likabehandling

1. EU-blåkortsinnehavare ska åtnjuta likabehandling med medborgare i den medlemsstat där EU-blåkortet utfärdats i fråga om följande:
 - a) Anställningsvillkor, inbegripet minimiålder för anställning, och arbetsvillkor, inbegripet lön och uppsägning, arbetstider, ledighet och allmänna helgdagar, samt hälso- och säkerhetskrav på arbetsplatsen.
 - b) Föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inklusive de rättigheter och förmåner som sådana organisationer tillhandahåller, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om allmän ordning och säkerhet.
 - c) Utbildning och yrkesutbildning.
 - d) Erkännande av examensbevis, utbildningsbevis och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.
 - e) Grenar av den sociala tryggheten som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004.
 - f) Tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, inbegripet förfaranden för att erhålla bostad, samt informations- och rådgivningstjänster som tillhandahålls av arbetsförmedlingar.

2. När det gäller punkt 1 c får medlemsstater begränsa rätten till likabehandling i fråga om stipendier, studiemedel eller andra bidrag och lån avseende högstadie- och gymnasieutbildning samt högre utbildning och yrkesutbildning. Särskilda förutsättningar får krävas för tillträde till universitetsstudier och eftergymnasial utbildning i enlighet med nationell rätt.

När det gäller punkt 1 f får medlemsstater begränsa rätten till likabehandling i fråga om förfaranden för att erhålla bostad. Detta ska inte påverka avtalsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.

3. EU-blåkortsinnehavare som flyttar till ett tredjeland, eller deras efterlevande som vistas i ett tredjeland och som har rättigheter vilka härleds från en EU-blåkortsinnehavare, ska avseende ålder, invaliditet och död erhålla lagstadgad pension grundad på tidigare anställning av EU-blåkortsinnehavaren som förvärvades i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, på samma villkor och med samma satser som medborgare i de berörda medlemsstaterna, när sådana medborgare flyttar till ett tredjeland.
4. Rätten till likabehandling enligt punkt 1 påverkar inte en medlemsstats rätt att återkalla eller vägra att förlänga EU-blåkortet i enlighet med artikel 8.
5. Denna artikel är inte tillämplig på EU-blåkortsinnehavare som åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten i den berörda medlemsstaten.

6. Denna artikel är tillämplig på EU-blåkortsinnehavare som beviljats internationellt skydd, endast om de är bosatta i en annan medlemsstat än den medlemsstat som beviljat dem internationellt skydd.
7. ***Om medlemsstaterna utfärdar nationella uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning ska de bevilja EU-blåkortsinnehavarna samma rätt till likabehandling som de som beviljas innehavare av nationella uppehållstillstånd, om sådan rätt till likabehandling är mer förmånliga än de som föreskrivs i denna artikel.***

Artikel 17

Familjemedlemmar

1. Direktiv 2003/86/EG är tillämpligt, med förbehåll för de undantag som föreskrivs i denna artikel.
2. Genom undantag från artiklarna 3.1 och 8 i direktiv 2003/86/EG ska det för familjeåterförening inte krävas att EU-blåkortsinnehavaren har välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd, ***innehar ett uppehållstillstånd med en giltighetstid på minst ett år eller*** har vistats i landet under en viss minimiperiod.
3. Genom undantag från artikel 4.1 tredje stycket och artikel 7.2 andra stycket i direktiv 2003/86/EG får de kriterier för integrering och integrationsåtgärder som avses i dessa bestämmelser tillämpas, men endast efter det att de berörda personerna har beviljats familjeåterförening.

4. Genom undantag från artikel 5.4 första stycket i direktiv 2003/86/EG ska **besluten om ansökningarna för familjemedlemmar fattas och meddelas** på samma gång som **beslutet om ansökan om** EU-blåkort, om villkoren för familjeåterförening är uppfyllda och **fullständiga** ansökningar lämnats in samtidigt. Om familjemedlemmarna ansluter sig till EU-blåkortsinnehavaren efter det att EU-blåkortet har beviljats och om villkoren för familjeåterförening är uppfyllda ska **beslutet fattas och meddelas så snart som möjligt och senast 90 dagar** efter den dag då den **fullständiga** ansökan lämnades in. **Artikel 11.2 och 11.3 i det här direktivet ska tillämpas i enlighet med detta.**
5. Genom undantag från artikel 13.2 och 13.3 i direktiv 2003/86/EG ska familjemedlemmars uppehållstillstånd ha samma giltighetstid som EU-blåkortet, om det är möjligt med hänsyn till giltighetstiden för deras resehandlingar.
6. Genom undantag från artikel 14.2 i direktiv 2003/86/EG ska medlemsstater inte tillämpa någon tidsfrist med avseende på tillträde till arbetsmarknaden för familjemedlemmar. **Genom undantag från artikel 14.1 b i det direktivet och utan** att det påverkar tillämpningen av begränsningarna enligt artikel 15.8 i det här direktivet ska familjemedlemmarna ha tillträde till **anställning och** verksamhet som egenföretagare i den berörda medlemsstaten ■ , **i enlighet med tillämpliga krav i nationell rätt.**
7. Genom undantag från artikel 15.1 i direktiv 2003/86/EG ska vistelsetiden i olika medlemsstater läggas samman vid beräkningen av längden av den vistelse som krävs för rätt till ett eget uppehållstillstånd. **Medlemsstaterna får kräva två års laglig och oavbruten vistelse på den medlemsstats territorium där ansökan om eget uppehållstillstånd lämnas in omedelbart före inlämningen av den berörda ansökan.**

8. Denna artikel är inte tillämplig på ***familjemedlemmar till*** EU-blåkortsinnehavare som åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten i den berörda medlemsstaten.
9. Denna artikel är tillämplig på ***familjemedlemmar till*** EU-blåkortsinnehavare som har beviljats internationellt skydd, endast om ***dess*** ***EU-blåkortsinnehavare*** är bosatta i en annan medlemsstat än den medlemsstat som beviljat dem internationellt skydd.
10. ***Om medlemsstaterna utfärdar nationella uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning ska de bevilja EU-blåkortsinnehavare och deras familjemedlemmar samma rättigheter som de som beviljas innehavare av nationella uppehållstillstånd och deras familjemedlemmar om sådana rättigheter är mer förmånliga än de som föreskrivs i denna artikel.***

Artikel 18

EU-blåkortsinnehavares ställning som varaktigt bosatta i EU

1. Direktiv 2003/109/EG är tillämpligt, med förbehåll för de undantag som föreskrivs i denna artikel.
2. Genom undantag från artikel 4.1 i direktiv 2003/109/EG får en EU-blåkortsinnehavare som har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 21 i det här direktivet lägga samman vistelseperioder i olika medlemsstater för att uppfylla kravet på vistelseperiodens längd, förutsatt att EU-blåkortsinnehavaren har ackumulerat

- a) *det antal* år laglig och oavbruten bosättning *som krävs enligt artikel 4.1 i direktiv 2003/109/EG i egenskap av innehavare av ett EU-blåkort, ett nationellt uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning, ett tillstånd som forskare eller, i förekommande fall, ett tillstånd som student i enlighet med artikel 4.2 andra stycket i direktiv 2003/109/EG eller som en person som beviljats internationellt skydd* inom medlemsstaternas territorium, och
- b) två års laglig och oavbruten bosättning i egenskap av EU-blåkortsinnehavare inom den medlemsstats territorium där ansökan om ställning som varaktigt bosatt i EU lämnas in omedelbart före inlämningen av den berörda ansökan.
3. Vid beräkningen av längden på den period av laglig och oavbruten bosättning i unionen som avses i punkt 2 a i denna artikel och genom undantag från artikel 4.3 första stycket i direktiv 2003/109/EG, ska perioder av bortavaro från den berörda medlemsstatens territorium inte utgöra avbrott av perioden av laglig och oavbruten bosättning i unionen om dessa perioder understiger tolv på varandra följande månader och totalt inte överstiger 18 månader inom den perioden.

4. Genom undantag från artikel 9.1 c i direktiv 2003/109/EG ska medlemsstaterna förlänga den tillåtna perioden av bortavaro från unionens territorium till 24 på varandra följande månader för en person som är varaktigt bosatt i EU och som innehar ett uppehållstillstånd för varaktigt bosatta med den anmärkning som avses i artikel 19.2 i det här direktivet samt för dennes familjemedlemmar som har beviljats ställning som varaktigt bosatta i EU.
5. Artiklarna 16.1 f, **16.3** och 20 samt i tillämpliga fall artiklarna 17 och 22 är tillämpliga på innehavare av ett uppehållstillstånd för varaktigt bosatta med den anmärkning som avses i artikel 19.2.
6. När en person som är varaktigt bosatt i EU och som innehar ett uppehållstillstånd för varaktigt bosatta med den anmärkning som avses i artikel 19.2 i detta direktiv utövar sin rätt att flytta till en andra medlemsstat enligt kapitel III i direktiv 2003/109/EG ska artikel 14.3 och 14.4 i det direktivet inte vara tillämplig. Den andra medlemsstaten får vidta åtgärder i enlighet med artikel 21.8 i det här direktivet.

Artikel 19

Uppehållstillstånd för varaktigt bosatta

1. För EU-blåkortsinnehavare som uppfyller villkoren för ställning som varaktigt bosatta i EU enligt artikel 18 i detta direktiv ska ett uppehållstillstånd i enlighet med förordning (EG) nr 1030/2002 utfärdas.
2. Medlemsstaterna ska föra in orden ”f.d. EU-blåkortsinnehavare” under rubriken ”Anmärkningar” i det uppehållstillstånd som avses i punkt 1.

KAPITEL V
RÖRLIGHET MELLAN MEDLEMSSTATERNA

Artikel 20

Rörlighet för kortare vistelse

1. När en tredjelandsmedborgare med giltigt EU-blåkort som utfärdats av en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut reser in och vistas i en eller flera andra medlemsstater i 90 dagar under en 180-dagarsperiod i syfte att bedriva affärsverksamhet, får den andra medlemsstaten inte kräva andra tillstånd för utövande av sådan verksamhet än EU-blåkortet.

2. En tredjelandsmedborgare med giltigt EU-blåkort som utfärdats av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut ska ha rätt att i syfte att bedriva affärsverksamhet resa in och vistas i en eller flera andra medlemsstater i 90 dagar under en 180-dagarsperiod på grundval av EU-blåkortet ***och en giltig resehandling. Om EU-blåkortsinnehavaren passerar en inre gräns där kontrollerna ännu inte har upphävts till en andra medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, får den andra medlemsstaten kräva att EU-blåkortsinnehavaren tillhandahåller bevis för att vistelsen sker i affärssyfte.*** Den andra medlemsstaten får inte kräva andra tillstånd för utövande av affärsverksamheten än EU-blåkortet.

Rörlighet för längre vistelse

1. Efter tolv månaders laglig vistelse i den första medlemsstaten som EU-blåkortsinnehavare, ska tredjelandsmedborgaren ha rätt att resa in, ***vistas och arbeta i*** en andra medlemsstat för ***högkvalificerad*** anställning på grundval av EU-blåkortet och en giltig resehandling på de villkor som anges i denna artikel.
2. ***Om EU-blåkortet utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och EU-blåkortsinnehavaren, med avseende på rörlighet för längre vistelse, passerar en inre gräns där gränskontrollerna ännu inte har upphävts till en andra medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, får den andra medlemsstaten kräva att EU-blåkortsinnehavaren lägger fram det gällande EU-blåkort som har utfärdats av den första medlemsstaten och ett anställningsavtal eller ett bindande anställningserbjudande som omfattar minst sex månaders högkvalificerad anställning i den andra medlemsstaten.***
3. Snarast möjligt och senast en månad efter det ***att EU-blåkortsinnehavaren har rest in*** till den andra medlemsstatens territorium ***ska*** en ansökan om EU-blåkort ***lämnas in*** till den medlemsstatens behöriga myndighet. Den ansökan ska ***åtföljas av*** alla handlingar som styrker uppfyllandet av de villkor som anges i punkt 4 i den andra medlemsstaten.
Medlemsstaterna ska avgöra om ansökningar ska göras av tredjelandsmedborgaren eller av arbetsgivaren. Alternativt får medlemsstaterna tillåta att ansökningar görs av endera av dessa två.

EU-blåkortsinnehavaren ska ha tillåtelse att börja arbeta i den andra medlemsstaten ***senast 30 dagar*** efter den dag då den ***fullständiga*** ansökan ***lämnades in***.

Ansökan får lämnas in till de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten medan EU-blåkortsinnehavaren fortfarande vistas på den första medlemsstatens territorium.

4. För den ansökan som avses i punkt 3 ska **sökanden** lägga fram följande:

- a) Det gällande EU-blåkort som har utfärdats av den första medlemsstaten.
- b) Ett giltigt anställningsavtal eller, i enlighet med nationell rätt, ett bindande anställningserbjudande som omfattar minst sex månaders **högkvalificerad** anställning i den andra medlemsstaten.
- c) För reglerade yrken, **handlingar** som styrker att de villkor som enligt nationell rätt gäller för unionsmedborgares utövande av det reglerade yrke som anges i anställningsavtalet eller i det bindande anställningserbjudandet i enlighet med nationell rätt är uppfyllda.
- d) En giltig resehandling, enligt vad som anges i nationell rätt.
- e) Bevis som styrker att sökanden uppfyller kraven i fråga om den lönetröskel som fastställts i den andra medlemsstaten med tillämpning av artikel 5.3 eller, i tillämpliga fall, artikel 5.4 eller 5.5.

Med avseende på första stycket c ska EU-blåkortsinnehavare, vid ansökan om EU-blåkort i en andra medlemsstat, åtnjuta likabehandling med unionsmedborgare när det gäller erkännande av yrkeskvalifikationer, i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.

För oreglerade yrken kan det krävas att sökanden, om den första medlemsstaten har utfärdat ett EU-blåkort på grundval av högre yrkeskvalifikationer för yrken som inte förtecknas i bilaga I, lägger fram handlingar som styrker relevanta högre yrkeskvalifikationer för det arbete som ska utföras, i enlighet med den andra medlemsstatens rätt.

5. *För den ansökan som avses i punkt 3 får den berörda medlemsstaten kräva att sökanden*
- a) *lägger fram handlingar som styrker relevanta högre yrkeskvalifikationer för det arbete som ska utföras i enlighet med nationell rätt om det gäller oreglerade yrken och om EU-blåkortsinnehavaren har arbetat mindre än två år i den första medlemsstaten,*
 - b) *tillhandahåller bevis för att sökanden har eller, om så föreskrivs enligt nationell rätt, har ansökt om, en sjukförsäkring som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i den berörda medlemsstaten under perioder när sådant försäkringsskydd eller motsvarande förmåner inte tillhandahålls i samband med eller som en följd av anställningsavtalet.*
6. Den andra medlemsstaten ska avslå en ansökan om EU-blåkort *om*
- a) **■** *punkt 4 inte följs,*
 - b) *de handlingar som läggs fram har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,*
 - c) *anställningen inte uppfyller kraven enligt tillämplig rätt, som anges i kollektivavtal eller fastställs enligt relevant branschpraxis som avses i artikel 5.2,*
 - d) *EU-blåkortsinnehavaren utgör ett hot mot allmän ordning, säkerhet eller hälsa.*
7. *När det gäller ansökningsförfaranden för rörlighet för längre vistelse ska de rättssäkerhetsgarantier som anges i artikel 11.2 och 11.3 tillämpas i enlighet med detta. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i den här artikeln ska ett beslut om att avslå en ansökan om rörlighet för längre vistelse beakta de särskilda omständigheterna i fallet och respektera proportionalitetsprincipen.*

8. Den andra medlemsstaten får endast avslå en ansökan om EU-blåkort på grundval av en kontroll *som utförs* i enlighet med artikel 7.2 a om *den* medlemsstaten *utför* sådana kontroller *när den är den första medlemsstaten*.
9. Den andra medlemsstaten ska fatta något av följande beslut avseende en ansökan om EU-blåkort ■

-
- a) *att, om villkoren för rörlighet i denna artikel är uppfyllda, utfärda ett EU-blåkort och tillåta tredjelandsemborgaren att vistas på dess territorium för högkvalificerad anställning, eller*
- b) *att, om villkoren för rörlighet i denna artikel inte är uppfyllda, avslå ansökan och ålägga sökanden och dennes familjemedlemmar att lämna dess territorium, i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i nationell rätt.*

Genom undantag från artikel 11.1 ska den andra medlemsstaten skriftligen underrätta sökanden och den första medlemsstaten om sitt beslut så snart som möjligt och senast 30 dagar efter den dag då den fullständiga ansökan lämnades in.

I vederbörligen motiverade undantagsfall som rör ansökans komplexitet får en medlemsstat förlänga den tidsfrist som avses i andra stycket med 30 dagar. Den ska underrätta sökanden om förlängningen senast 30 dagar efter den dag då den fullständiga ansökan lämnades in.

I sin underrättelse till den första medlemsstaten ska den andra medlemsstaten ange eventuella grunder enligt punkt 6 b och d för att avslå ansökan.

10. Om ett EU-blåkort som har utfärdats av den första medlemsstaten löper ut under ansökningsförfarandet får den andra medlemsstaten utfärda ett nationellt tillfälligt uppehållstillstånd, eller ett motsvarande tillstånd, som gör det möjligt för sökanden att fortsätta att lagligen vistas på dess territorium till dess att de behöriga myndigheterna har fattat ett beslut om ansökan.
11. Från och med den andra gången som en EU-blåkortsinnehavare, och i tillämpliga fall dennes familjemedlemmar, utnyttjar möjligheten att flytta till en annan medlemsstat **enligt denna artikel och artikel 22**, ska med *första medlemsstat* avses den medlemsstat från vilken EU-blåkortsinnehavaren flyttar och med *andra medlemsstat* den medlemsstat där EU-blåkortsinnehavaren ansöker om vistelse. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 i den här artikeln får en EU-blåkortsinnehavare flytta till en annan medlemsstat en andra gång efter sex månaders laglig vistelse i den första medlemsstaten i egenskap av EU-blåkortsinnehavare.

Artikel 22

Familjemedlemmars vistelse i en andra medlemsstat

1. Om en EU-blåkortsinnehavare flyttar till en andra medlemsstat i enlighet med artikel 21 och om EU-blåkortsinnehavarens familj vid den tidpunkten redan var bildad i den första medlemsstaten, ska EU-blåkortsinnehavarens familjemedlemmar **ha rätt** att följa med ■ eller **ansluta sig till denne**.

Direktiv 2003/86/EG och artikel 17 i det här direktivet ska tillämpas i de fall som avses i första stycket i denna punkt, med förbehåll för de undantag som föreskrivs i punkterna 2–7 i den här artikeln.

Om familjen inte redan var bildad i den första medlemsstaten ska artikel 17 i det här direktivet tillämpas.

2. ***Genom undantag från artikel 13.1 i direktiv 2003/86/EG ska EU-blåkortsinnehavarens familjemedlemmar ha rätt att*** resa in och vistas i den andra medlemsstaten på grundval av de giltiga uppehållstillstånd som erhållits i den första medlemsstaten i egenskap av familjemedlemmar till en EU-blåkortsinnehavare.

Om uppehållstillstånden för familjemedlemmarna utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och dessa familjemedlemmar ansluter sig till EU-blåkortsinnehavaren får den andra medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut kräva att familjemedlemmarna, när de passerar en inre gräns där kontrollerna ännu inte har upphävts för att flytta till en andra medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, lägger fram de uppehållstillstånd som de erhållit i den första medlemsstaten i egenskap av familjemedlemmar till EU-blåkortsinnehavaren.

3. ***Genom undantag från artikel 5.3 i direktiv 2003/86/EG ska de berörda*** familjemedlemmarna eller EU-blåkortsinnehavaren, senast en månad efter inresan till den andra medlemsstatens territorium, i enlighet med nationell rätt lämna in en ansökan om uppehållstillstånd i egenskap av familjemedlem till den medlemsstatens behöriga myndigheter.

Om en familjemedlems uppehållstillstånd som har utfärdats av den första medlemsstaten löper ut under förfarandet eller inte längre ger innehavaren rätt att lagligen vistas på den andra medlemsstaten, ska den andra medlemsstaten tillåta att familjemedlemmen vistas på ***dess*** territorium till dess att de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten har fattat ett beslut om ansökan, vid behov genom att utfärda ett nationellt tillfälligt uppehållstillstånd eller ett motsvarande tillstånd.

4. **Genom undantag från artiklarna 5.2 och 7.1 i direktiv 2003/86/EG** får den andra medlemsstaten kräva att de berörda familjemedlemmarna tillsammans med ansökan om uppehållstillstånd lägger fram eller tillhandahåller
- a) sitt uppehållstillstånd i den första medlemsstaten och en giltig resehandling eller bestyrkta kopior av dem,
 - b) bevis som styrker att de i egenskap av familjemedlemmar till EU-blåkortsinnehavaren har vistats i den första medlemsstaten,
 - c) **skriftliga bevis enligt artikel 7.1 b i direktiv 2003/86/EG.**
5. **Om villkoren i denna artikel är uppfyllda och ansökningarna lämnades in samtidigt ska den andra medlemsstaten utfärda uppehållstillstånden för familjemedlemmarna samtidigt som EU-blåkortet.**

■ Genom undantag från artikel 17.4 ska uppehållstillstånden **för familjemedlemmarna** beviljas senast 30 dagar efter den dag då den fullständiga ansökan lämnades in ■ om de **villkor som anges i den här artikeln är uppfyllda och** familjemedlemmarna ansluter sig till EU-blåkortsinnehavaren efter det att **EU-blåkortet har beviljats.**

■ I vederbörligen motiverade fall som rör ansökans komplexitet får medlemsstaterna förlänga den tidsfrist som avses i andra stycket med högst 30 dagar.

6. Denna artikel är tillämplig på ***familjemedlemmar till*** EU-blåkortsinnehavare som beviljats internationellt skydd endast när ***dess*** ***EU-blåkortsinnehavare*** flyttar för att bosätta sig i en annan medlemsstat än den medlemsstat som beviljat dem internationellt skydd.
7. Denna artikel är inte tillämplig på ***familjemedlemmar till*** EU-blåkortsinnehavare som åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten i den andra medlemsstaten.

Artikel 23

Garantier och sanktioner vid rörlighet

1. ***Trots vad som sägs i artikel 8.1 a och 8.2 a ska den första medlemsstaten, om en EU-blåkortsinnehavare utnyttjar möjligheten att flytta till en annan medlemsstat enligt artikel 21, inte återkalla EU-blåkortet förrän den andra medlemsstaten har fattat ett beslut om ansökan om rörlighet för längre vistelse.***
2. Om den andra medlemsstaten avslår ansökan om EU-blåkort i enlighet med artikel 21.9 b ska den första medlemsstaten på anmodan av den andra medlemsstaten utan övriga formaliteter och utan dröjsmål tillåta återresa för EU-blåkortsinnehavaren och i förekommande fall dennes familjemedlemmar. Detta ska också tillämpas om giltighetstiden för det EU-blåkort som utfärdats av den första medlemsstaten har löpt ut eller om det har återkallats under prövningen av ansökan. ■

3. EU-blåkortsinnehavaren eller arbetsgivaren i den andra medlemsstaten får hållas ansvarig för kostnaderna när EU-blåkortsinnehavaren och dennes familjemedlemmar reser tillbaka enligt punkt 2.
4. Medlemsstaterna får *föreskriva sanktioner i enlighet med artikel 14 mot* en arbetsgivare till en EU-blåkortsinnehavare, om den arbetsgivaren är ansvarig för att de villkor för rörlighet som fastställs i detta kapitel inte har uppfyllts ■ .
5. Om en medlemsstat återkallar eller inte förlänger ett EU-blåkort med den anmärkning som avses i artikel 9.5 och beslutar att utvisa tredjelandsmedborgaren, ska den anmoda den medlemsstat som anges i den anmärkningen att bekräfta att personen i fråga fortfarande åtnjuter internationellt skydd i den medlemsstaten. Den medlemsstat som anges i anmärkningen ska svara inom en månad från det att den har mottagit anmodan om information.

Om tredjelandsmedborgaren fortfarande är en person som beviljats internationellt skydd i den medlemsstat som anges i anmärkningen, ska den personen utvisas till den medlemsstaten, som utan att det påverkar tillämplig unionsrätt eller nationell rätt och principen om familjens enhet, omedelbart och utan formaliteter ska bevilja inresa för den personen och dennes familjemedlemmar.

Genom undantag från andra stycket i denna punkt ska den medlemsstat som antog utvisningsbeslutet behålla rätten att, i överensstämmelse med sina internationella förpliktelser, avvisa tredjelandsmedborgaren till ett annat land än den medlemsstat som beviljade internationellt skydd om villkoren i artikel 21.2 i direktiv 2011/95/EU är uppfyllda med avseende på den tredjelandsmedborgaren.

6. Om en EU-blåkortsinnehavare eller dennes familjemedlemmar passerar den yttre gränsen för en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, ska den medlemsstaten göra sökningar i Schengens informationssystem ***i enlighet med förordning (EU) 2016/399***. Den medlemsstaten ska neka inresa för personer som finns registrerade i Schengens informationssystem i syfte att neka inresa och vistelse.

KAPITEL VI SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Tillgång till information och övervakning

1. Medlemsstaterna ska se till att det är lätt för sökande av EU-blåkort att få tillgång till information om de styrkande dokument som behövs för en ansökan, och information om de villkor för inresa och vistelse som är tillämpliga på tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde och på deras familjemedlemmar, inbegripet deras rättigheter och skyldigheter och rättssäkerhetsgarantierna. Den informationen ska omfatta uppgifter om de lönetrösklar som fastställs i den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 5.3, 5.4 och 5.5 samt om tillämpliga avgifter.

Den informationen ska även omfatta uppgifter om

- a) affärsverksamhet som tillåts på den berörda medlemsstatens territorium för EU-blåkortsinnehavare från en annan medlemsstat som avses i artikel 20,
- b) de förfaranden som är tillämpliga för att erhålla EU-blåkort och uppehållstillstånd för familjemedlemmar i en andra medlemsstat som avses i med artiklarna 21 och 22.

Om medlemsstaterna beslutar att *införa lagstiftnings- eller regleringsåtgärder i enlighet med artikel 6 eller* utnyttja den möjlighet som föreskrivs i artikel 7.2 a, *ska de lämna information om sådana beslut på samma sätt. Information om eventuella kontroller av situationen på arbetsmarknaden enligt artikel 7.2 a ska, i förekommande fall, innehålla uppgift om berörda branscher, yrken och regioner.*

2. *Om medlemsstaterna utfärdar nationella uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning ska de säkerställa samma tillgång till information om EU-blåkortet som den som tillhandahålls med avseende på nationella uppehållstillstånd.*

3. Medlemsstaterna ska, *minst en gång per år* och närhelst informationen ändras, lämna följande information till kommissionen ■ :

- a) Den faktor de har angett för att fastställa de årliga lönetrösklarna i enlighet med *artikel 5.3 eller, i tillämpliga fall, artikel 5.4 eller 5.5*, och de nominella belopp som följer därav.
- b) ■ Förteckningen över de yrken för vilka en lägre lönetröskel tillämpas i enlighet med artikel 5.4.
- c) *Med avseende på tillämpningen av artikel 20, en förteckning över tillåten affärsverksamhet.*

- d) *I tillämpliga fall, information om lagstiftnings- eller regleringsåtgärder som avses i artikel 6.*
- e) *I tillämpliga fall, information om eventuella kontroller av situationen på arbetsmarknaden som föreskrivs i artikel 7.2 a.*

Om medlemsstaterna avslår ansökningar om EU-blåkort av hänsyn till etisk rekrytering i enlighet med artikel 7.2 e ska de **varje år** informera kommissionen och övriga medlemsstater om sådana avslag med avseende på berörda länder och **yrken och motivera dem**.

Medlemsstaterna ska **informera** kommissionen **■** om **avtal med tredjeländer som har ingåtts i enlighet med artikel 7.2 e**.

Artikel 25

Statistik

1. Senast den ... [fyra år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] och därefter årligen ska medlemsstaterna, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007¹ ■, till kommissionen lämna statistik över det antal tredjelandsmedborgare som beviljats EU-blåkort och uppgifter om tredjelandsmedborgare vars **ansökningar** har avslagits under föregående kalenderår, med angivande av de ansökningar **som inte ansetts kunna tas upp till prövning på grundval av artikel 6 i detta direktiv eller** som avslagits enligt **artikel 7.2 a i detta direktiv** samt statistik över det antal tredjelandsmedborgare vars EU-blåkort har förlängts eller återkallats under föregående kalenderår. Statistiken ska vara uppdelad efter medborgarskap, ■ tillståndens giltighetstid, kön och ålder ■ **samt, när dessa uppgifter är tillgängliga, efter yrke, storleken på arbetsgivarens företag och** den ekonomiska sektorn. Statistiken över tredjelandsmedborgare som har beviljats EU-blåkort ska vidare delas upp efter personer som beviljats internationellt skydd, personer som har rätt till fri rörlighet och personer som har förvärvat ställning som varaktigt bosatt i EU i en medlemsstat i enlighet med artikel 18 i detta direktiv.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

På samma sätt ska statistik över familjemedlemmar som har beviljats inresa och vistelse lämnas, med undantag för uppgifter om deras yrken och den ekonomiska sektorn.

För EU-blåkortsinnehavare och deras familjemedlemmar som har beviljats uppehållstillstånd i en andra medlemsstat i enlighet med artiklarna 21 och 22 i detta direktiv ska informationen dessutom omfatta uppgifter om tidigare vistelsemedlemsstat.

2. Vid tillämpningen av artikel 5.3, 5.4 och 5.5 i detta direktiv ska hänvisning göras till uppgifter som ***lämnats av medlemsstaterna*** till Eurostat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013¹ ***och, i förekommande fall, till nationella uppgifter.***

Artikel 26

Förteckning över yrken i bilaga I

1. ***De yrken för vilka kunskaper, färdigheter och kompetenser som kan styrkas genom bevis på ett erforderligt antal år av relevant yrkeserfarenhet betraktas som likvärdiga med de kunskaper, färdigheter och kompetenser som kan styrkas genom bevis på högre utbildning vid ansökan om ett EU-blåkort ska förtecknas i bilaga I.***
2. ***Senast den ... [fem år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande], och därefter vartannat år ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om sin bedömning av förteckningen över yrken i bilaga I, med beaktande av arbetsmarknadens föränderliga behov. Dessa rapporter ska utarbetas efter samråd med de nationella myndigheterna, på grundval av ett offentligt samråd som ska omfatta arbetsmarknadens parter. På grundval av dessa rapporter får kommissionen vid behov lägga fram lagstiftningsförslag för att ändra bilaga I.***

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1).

Artikel 27

Rapporter

Senast den ... [fem år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande], **och därefter vart fjärde år** ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna.

Dessa rapporter ska i synnerhet **bedöma** konsekvenserna av artiklarna 5 och 13 **■** och **kapitel V**.

■ Kommissionen ska föreslå eventuella ändringar som den anser vara nödvändiga.

Kommissionen ska särskilt bedöma om den lönetröskel som anges i artikel 5 och de undantag som föreskrivs i samma artikel är relevanta, bland annat med beaktande av de olikartade ekonomiska, sektorsvisa och geografiska förhållandena **■** .

Artikel 28

Samarbete mellan kontaktpunkter

1. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter som ska ansvara för att motta och översända den information som är nödvändig för tillämpningen av artiklarna 18, 20, 21 och 24 och vilka ska samarbeta effektivt med varandra.
2. De kontaktpunkter som avses i punkt 1 i denna artikel ska i synnerhet samarbeta effektivt när det gäller valideringsöverenskommelser med intressenter inom sektorerna för utbildning, fortbildning, sysselsättning och unga samt inom andra relevanta politikområden, som krävs för att genomföra artikel 5.1 **b**.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa lämpligt samarbete vid utbytet av information som avses i punkt 1. Medlemsstaterna ska prioritera utbyte av information på elektronisk väg.

Artikel 29

Ändring av direktiv (EU) 2016/801

Artikel 2.2 g i direktiv (EU) 2016/801 ska ersättas med följande:

”g) som ansöker om rätt att vistas i en medlemsstat för högkvalificerad anställning i den mening som avses i direktiv (EU) 2021/...⁺⁺.

*** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/... av den ... om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning och om upphävande av rådets direktiv 2009/50/EG (EUT L ..., s. ...).⁺⁺”**

Artikel 30

Upphävande av direktiv 2009/50/EG

Direktiv 2009/50/EG upphör att gälla med verkan från och med den ... [två år och en dag efter dagen för detta direktivs ikraftträdande].

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

⁺ EUT: Vänligen inför nummer för detta direktiv.

⁺⁺ EUT: Vänligen inför nummer, datum och EUT-hänvisning för detta direktiv.

Artikel 31
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... [två år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande]. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

I

Artikel 32
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 33
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

I

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över de yrken som avses i artikel 2.9

Chefer inom informations- och kommunikationsteknik och personer inom yrken med krav på fördjupad högskolekompetens inom it, som har förvärvat minst tre års relevant yrkeserfarenhet under de sju år som föregår ansökan om EU-blåkort, och som ingår i följande grupper i Isco-08-klassifikationen:

- 1. 133 Chefer inom informations- och kommunikationstekniska tjänster.***
- 2. 25 Yrken med krav på fördjupad högskolekompetens inom it.***

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 2009/50/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 a	Artikel 2.1
Artikel 2 b	Artikel 2.2
Artikel 2 c	Artikel 2.3
Artikel 2 d	Artikel 2.4
Artikel 2 e	Artikel 2.5
Artikel 2 f	Artikel 2.6
Artikel 2 g	Artikel 2.7 och 2.9
Artikel 2 h	Artikel 2.8
Artikel 2 i	Artikel 2.10
Artikel 2 j	Artikel 2.11
-	Artikel 2.12
-	Artikel 2.13
-	Artikel 2.14
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2 inledningen	Artikel 3.2 inledningen

Artikel 3.2 a	Artikel 3.2 a
Artikel 3.2 b	-
Artikel 3.2 c	Artikel 3.2 b
Artikel 3.2 d	Artikel 3.2 c
Artikel 3.2 e	-
Artikel 3.2 f	Artikel 3.2 d
Artikel 3.2 g	Artikel 3.2 e
Artikel 3.2 h	-
Artikel 3.2 i	Artikel 3.2 f
Artikel 3.2 j	Artikel 3.2 g
Artikel 3.2 sista stycket	Artikel 3.2 h
Artikel 3.3	Artikel 7.2 e
Artikel 3.4	Artikel 3.3
Artikel 4.1 inledningen	Artikel 4.1 inledningen
Artikel 4.1 a	Artikel 4.1 a
Artikel 4.1 b	Artikel 4.1 b
Artikel 4.2	Artikel 4.2
Artikel 5.1 inledningen	Artikel 5.1 inledningen
Artikel 5.1 a	Artikel 5.1 a
Artikel 5.1 b	Artikel 5.1 c
Artikel 5.1c	Artikel 5.1b

Artikel 5.1 d	Artikel 5.1 d
Artikel 5.1 e	Artikel 5.1 e
Artikel 5.1 f	Artikel 7.1 c
Artikel 5.2	Artikel 5.7 första stycket
Artikel 5.3	Artikel 5.3
Artikel 5.4	Artikel 5.2
Artikel 5.5	Artikel 5.4
-	Artikel 5.5
-	Artikel 5.6
-	Artikel 5.7 andra stycket
Artikel 5.6	-
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7.1	Artikel 9.1
Artikel 7.2	Artikel 9.2
Artikel 7.3	Artikel 9.3
Artikel 7.4	Artikel 9.7
-	Artikel 9.4
-	Artikel 9.5
-	Artikel 9.6
Artikel 8.1	Artikel 7.1 a och b
-	Artikel 7.1 d

Artikel 8.2	Artikel 7.2 a
Artikel 8.3	-
Artikel 8.4	Artikel 7.2 e
Artikel 8.5	Artikel 7.2 d
-	Artikel 7.2 b
-	Artikel 7.2 c
-	Artikel 7.3
Artikel 9.1 inledningen	Artikel 8.1 inledningen
Artikel 9.1 a	Artikel 8.1 a
Artikel 9.1 b	Artiklarna 8.1 b, c och d och 8.2 d, e och g
Artikel 9.1 c	Artikel 8.2 f
Artikel 9.2	Artikel 8.3
Artikel 9.3 inledningen	Artikel 8.2 inledningen
Artikel 9.3 a	Artikel 8.2 a
-	Artikel 8.2 b
Artikel 9.3 b	Artikel 8.2 c
Artikel 9.3 c	-
Artikel 9.3 d	-
-	Artikel 8.2 h
-	Artikel 8.4
-	Artikel 8.6

-	Artikel 8.7
Artikel 10.1	Artikel 10.1
Artikel 10.2	Artikel 10.2
Artikel 10.3	Artikel 10.3
Artikel 10.4	-
Artikel 11.1 första stycket	Artikel 11.1 första stycket
Artikel 11.1 andra stycket	-
-	Artikel 11.1 andra stycket
Artikel 11.2	Artikel 11.2
Artikel 11.3	Artikel 11.3
-	Artikel 11.4
-	Artikel 11.5
-	Artikel 11.6
-	Artikel 12
-	Artikel 13
-	Artikel 14
Artikel 12.1	-
-	Artikel 15.1
Artikel 12.2	Artikel 15.2 och 15.3
Artikel 12.3 och 12.4	Artikel 15.8
Artikel 12.5	Artikel 15.9

-	Artikel 15.5, .15.6 och 15.7
Artikel 13.1	Artikel 8.5
Artikel 13.2 och 13.4	Artikel 15.4
Artikel 13.3	-
Artikel 14.1 inledningen	Artikel 16.1 inledningen
Artikel 14.1 a	Artikel 16.1 a
Artikel 14.1 b	Artikel 16.1 b
Artikel 14.1 c	Artikel 16.1 c
Artikel 14.1 d	Artikel 16.1 d
Artikel 14.1 e	Artikel 16.1 e
Artikel 14.1 f	Artikel 16.3
Artikel 14.1 g	Artikel 16.1 f
Artikel 14.1 h	-
Artikel 14.2 inledningen, led a och sista stycket	Artikel 16.2
Artikel 14.2 b	-
Artikel 14.3	Artikel 16.4
Artikel 14.4	-
-	Artikel 16.5, 16.6 och 16.7
Artikel 15.1	Artikel 17.1
Artikel 15.2	Artikel 17.2

Artikel 15.3	Artikel 17.3
Artikel 15.4	Artikel 17.4
Artikel 15.5	Artikel 17.5
Artikel 15.6	Artikel 17.6
Artikel 15.7	Artikel 17.7
Artikel 15.8	-
-	Artikel 17.8, 17.9 och 17.10
Artikel 16.1	Artikel 18.1
Artikel 16.2	Artikel 18.2
Artikel 16.3	Artikel 18.3
Artikel 16.4	Artikel 18.4
Artikel 16.5	-
Artikel 16.6	Artikel 18.5
-	Artikel 18.6
Artikel 17.1	Artikel 19.1
Artikel 17.2	Artikel 19.2
-	Artikel 20
Artikel 18.1	Artikel 21.1
-	Artikel 21.2
Artikel 18.2	Artikel 21.3 första och andra styckena
Artikel 18.3	Artikel 21.3 tredje stycket

Artikel 18.4	Artiklarna 21.9 och 23.2
Artikel 18.5	Artikel 21.10
Artikel 18.6	Artikel 23.3
Artikel 18.7	-
Artikel 18.8	Artikel 21.11
-	Artikel 21.4-21.8
Artikel 19.1	Artikel 22.1 första stycket
-	Artikel 22.2
Artikel 19.2	Artikel 22.3
Artikel 19.3	Artikel 22.4
Artikel 19.4	-
Artikel 19.5	Artikel 22.1 andra stycket
Artikel 19.6	Artikel 22.1 tredje stycket
-	Artikel 22.5, 22.6 och 22.7
-	Artikel 23.1, 23.4, 23.5 och 23.6
-	Artikel 24.1 första och andra styckena
Artikel 20.1	Artikel 24.1 tredje stycket
-	Artikel 24.2 och 24.3
Artikel 20.2	Artikel 25.1
Artikel 20.3	Artikel 25.2
-	Artikel 26

Artikel 21	Artikel 27
Artikel 22.1	Artikel 28.1
-	Artikel 28.2
Artikel 22.2	Artikel 28.3
-	Artikel 29
-	Artikel 30
Artikel 23	Artikel 31
Artikel 24	Artikel 32
Artikel 25	Artikel 33
